

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII Nr. 302

4 PAGINI, 25 BANI

Sîmbătă 22 ianuarie 1955

Spre un nivel mai ridicat al predării fizicii în școală

Cu nemărginită bucurie, cu încredere în viitorul fericit al patriei, poporul nostru a luat cunoștință de hotărîrea guvernului sovietic de a acorda unor țări de democrație populară — printre care și Republica Populară Română — ajutor tehnico-stiințific și de producție pentru creșterea dezvoltării cercetărilor în domeniul fizicii nucleare și a folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Folosirea energiei atomice în scopuri pașnice deschide în fața omenirii uriașe posibilități de creștere a forțelor de producție, de progres tehnic și cultural, de sporire a bogăției societății. Un kilogram de uraniu, bunăoară, poate servi la realizarea a 20 de milioane de kilowati-ore de energie electrică, adică tot atât cât dau 2500 tone din cel mai bun cărbune. O centrală electrică industrială pe bază de energie atomică, cu o putere de 100 mii kilowati, va consuma în 24 de ore numai 200-250 gr. de uraniu, pe cînd o centrală de aceeași putere, funcționînd pe bază de combustibil obișnuit, consumă în fiecare zi sute de tone de antracit.

Atorului sovietic multilateral în ceea ce privește proiectarea și livrarea de utilități, construirea de generatoare electrice cu o capacitate termică pînă la 5000 kw fiecare și de acceleratori de particule elementare va permite țării noastre, ca și celorlalte țări prietene care primesc acest ajutor, să desfășoare pe larg lucrări de cercetări științifice în domeniul fizicii nucleare, să obțină o cantitate suficientă de izotopi radioactivi în vederea folosirii lor în multe domenii ale științei și tehnicii.

Marile posibilități de dezvoltare care se deschid în fața științei și tehnicii noastre, a economiei și culturii noastre creșterea continuă a nivelului științific și pedagogic al predării fizicii în școală. Pentru a putea să participe activ la construirea socialismului, tineretul nostru trebuie să-și însușească cele mai înalte cunoștințe ale științei, să se înarmeze cu cunoștințe cât mai largi din domeniul științei și tehnicii, să știe să aplice în practică aceste cunoștințe.

Încă de la Congresul Învățătorilor din aprilie 1952, cînd tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej accentua ca sarcină esențială a școlii înarmarea elevilor cu bazele științelor, cadrele didactice și-au îndreptat mai mult atenția asupra lărgirii conținutului științific al lecțiilor de fizică. În cei doi ani scolarci ce s-au scurs de atunci, a crescut considerabil numărul învățătorilor și profesorilor care au căutat să facă din lecțiile lor un mijloc puternic de inițiere a elevilor în domeniul fizicii, de educare a lor în spiritul concepției materialist-dialectice. Școlii ca cele de 7 ani de la Avrig și Răsinari, raionul Sibiu, de la Urziceni, regiunea Ploesti, ca școlile medii de fete și de băieți din Rîmnicu-Vilcea au deosebite de îndepărtate cunoscute cadre didactice din Craiova. Deosebit de exigentă față de propria sa muncă și față de munca elevilor, tovarășa Stoia desfășoară lecții la un ridicat nivel științific, fără a depăși prevederile programelor și posibilitățile de înțelegere ale elevilor. Caietul ei de planuri arată grija pentru fixarea scopului fiecărei lecții, pentru expunerea sistematică a materialului, pentru organizarea experiențelor demonstrative, pentru indicarea celor mai interesante lucrări practice.

Viața din școli arată, însă, că mai sînt încă mulți profesori de fizică, care duc o muncă formală, lipsită de perspectivă, lipsită de simțul răspunderii. Încă mai sînt profesori care reduc pregătirea lecției la o citire superficială a materialului din manual, care înlocuiesc experiențele cu desene, sau care nu fac nici desene, care desfășoară lecții rupte complet de realitate, de progrese pe care le face știința și tehnica în țara noastră. Unii profesori, cu un nivel scăzut din punct de vedere profesional, împrumută chiar greșit pe elevi, transmitîndu-le cunoștințe greșite din punct de vedere științific. La școala medie mixtă din Bals, de exemplu, în rezolvarea problemelor date în manualul de clasa a VI-a, ca aplicații la diferite teme, se fac serioase greșeli.

Consfătuire de producție

Organizația sindicală din școala noastră a inițiat de curind o consfătuire de producție în legătură cu problemele predării matematicii. Consfătuirea a prilejuit un larg schimb de experiență între cadrele didactice.

Referențele care au fost prezentate la consfătuire, ca și discuțiile purtate pe marginea lor au scos la iveală interese și dorințe a cadrelor didactice de a-și ridica nivelul profesional și de a-și îmbunătăți metodele de predare.

În sala în care s-au desfășurat lucrările consfătuirii a fost expus un bogat material

Trezirea interesului elevilor pentru cunoașterea diferitelor probleme din domeniul fizicii depinde în mare măsură nu numai de conținutul lecțiilor predate, ci și de metodele folosite în predare, de felul cum sînt controlate și apreciate cunoștințele elevilor, de felul cum este condusă activitatea independentă a elevilor. Trebuie combătută atitudinea cu totul greșită a acelor profesori care reduc controlul cunoștințelor elevilor la întrebări cu totul disparate, pe baza cărora nu se pot trage nici un fel de concluzii cu privire la posibilitatea elevului de a sintetiza materialul înțeles, de a face legături necesare între diferitele noțiuni, între teorie și practică. Ce concluzie ar putea să tragă asupra pregătirii elevilor săi, de pildă, profesorul Lică, de la școala medie nr. 2 de băieți, secția geraltă, din Craiova, care ascultă elevii în felul următor: „Vorbește despre punctele lui Weastone. — Ce sînt ultrascuurtele?” sau: „La ce servește punctele lui Weastone? Care este legea lui Coulomb? Ce este un electroscoop?” A trece de la o chestiune la alta, fără nici o legătură, fără a căuta să cunoști măsura în care elevii și-au însușit anumite probleme, înseamnă să desfășori o muncă cu totul formală, care nu contribuie cu nimic la cunoașterea temeinică a cunoștințelor elevilor, a priceperii de a aplica aceste cunoștințe.

Trebuie îmbunătățită predarea fizicii în toate școlile, atît în cele de la orase, cît și în cele de la sate. Este cu totul greșită părerea acelor pedagogi care cred că predarea fizicii cere o atenție deosebită numai în școlile de la orase. Majoritatea elevilor din școlile sătești vor lucra în agricultură. Ei vor trebui să folosească în mod nemijlocit tehnica înaintată ce se introduce în agricultura noastră pe scară din ce în ce mai largă. Ori acest lucru nu este posibil fără o cunoaștere aprofundată a fizicii. Pentru a conduce tractorul, combina, polibrăzdarul de tractor, semănătoarea, cositoarea, pentru a lucra la punctul de radioricare sau la instalația cinematografică din comună, absolvenții clasei a VII-a trebuie să cunoască bine aplicarea legilor fizicii în tehnică. Cunoștințele pe care și le însușesc elevii despre proprietățile lichidelor, funcționarea motoarelor, a generatorilor de curent electric, trebuie să fie atît de temeinice, încît după ce vor absolvi școala să le poată aplica, să simtă puternic dorința de a realiza construcții în care să aplice ce au învățat, să devină inițiatorii unor astfel de construcții.

Elevii tuturor școlilor trebuie să simtă un viu interes pentru cunoașterea fizicii, a progreselor ce se înregistrează în domeniul acestei științe, pentru cunoașterea dezvoltării tehnicii. Realizarea acestor obiective cere să fie extinsă experiența bună cîștigată de multe din școlile noastre în organizarea lucrărilor practice în laborator, a excursiilor, a activităților în cadrul cercurilor de elevi, în antrenarea elevilor la confecționarea diferitelor aparate, în antrenarea părinților și a întreprinderilor tutelare pentru înzestrarea școlilor cu aparatele necesare.

În cadrul cercurilor pedagogice, profesorii care au rezultate frumoase în muncă trebuie să se apropie cu mai multă dragoste și înțelegere de cadrele necalificate și să le împărtășească din experiența lor. Trebuie să se acorde și mai multă atenție conținutului științific al lecțiilor, al experiențelor, metodelor folosite în predare. Desfășurînd lecții cu un conținut științific cît mai bogat, organizînd în așa fel experiențele, încît acestea să dezvăluie anumite părți ale fenomenului studiat, să releve cauzele care condiționează existența fenomenului, cerînd elevilor să rezolve probleme de fizică și organizînd cu grijă vizitele în fabrici și uzine, legînd continuu teoria de practică, profesorii trebuie să dea elevilor posibilitatea de a cîștiga o bună orientare în domeniul fizicii, de a aplica cu ușurință cunoștințele însușite în același limbaj, obișnuindu-i pe elevi să cerceteze legăturile interne și externe ale fenomenelor, legile dezvoltării lor, dîndu-le explicații simple cu privire la dezvoltarea naturii și științei fizice, — profesorii de fizică pot contribui în mare măsură la formarea concepției materialiste a elevilor.

Grija pentru realizarea acestui obiectiv — formarea concepției materialiste — trebuie strîns împletită cu grija pentru dezvoltarea în rîndurile elevilor a dragostei pentru patrie. Vorbindu-le despre savanții noștri în domeniul fizicii, despre contribuția lor în dezvoltarea acestei științe, despre progresele uimitoare pe care le-a făcut tehnica noastră în anii regimului de democrație populară, profesorii trebuie să rînduieze elevilor nu numai interesul de a cunoaște și aplica această știință, ci și dragostea față de toți oamenii noștri de știință, față de poporul nostru muncitor, care construiește socialismul.

Succesele dobîndite pînă acum de școlile noastre sînt dovada cea mai vie că lipsurile existente pot fi înlăturate. Depinde numai de noi, de felul cum sînt să organizăm participarea noastră la muncă și să creăm o întregul popor muncitor.

didactic: scheme pentru predarea teoremelor privitoare la geometria în spațiu, coppii geometrice confecționate din sticlă, figuri mobile pentru demonstrarea teoremelor din geometria plană, instrumente pentru agrimenzura, material necesar predării aritmeticii în școala elementară etc.

Consfătuirea a contribuit mult la înarmarea pedagogilor cu indicații valoroase în vederea îmbunătățirii predării lecțiilor de matematică.

A. STREZA
profesoară la școala pedagogică mixtă din Carei

O întîlnire emoționantă

La casa pionierilor din orașul Pucioasa a avut loc de curind o întîlnire între pionierii școlilor din Pucioasa și Eroul Muncii Socialiste Constantin Vasilache, strungar la Uzinele metalurgice din Trgoviste.

Constantin Vasilache le-a povestit pionierilor despre copilăria lui, despre anii grei pe care i-a trăit în perioada regimului burghez-moșieresc. El le-a vorbit apoi cu multă însuflețire despre perspectivele minunate pe care le-a deschis în fața lui regimul democrat-popular și le-a povestit în continuare despre tineretul din uzină, despre munca pe care o duce el pentru a ajuta tinerii să se califice la locul de muncă. Răspunzînd întrebărilor puse de pionieri, tovarășul Constantin Vasilache le-a explicat cum a organizat în anul 1948 prima brigadă de muncă, brigada care purta numele lui Mao Tze-dun. De asemenea, el le-a dat multe lămuriri pentru organizarea mai bună a activității în cercurile tehnice.

Odihna cadrelor didactice

În cursul anului trecut, prin grija partidului și guvernului, 10.500 de oameni ai muncii din instituțiile de învățămînt și-au petrecut concediul de odihnă în cele mai pitorești localități din țară. Numeroși învățători și profesori emeriți și decorați au fost trimiși în case speciale de odihnă pentru frunții în producție. De asemenea, 5600 de oameni ai muncii din învățămînt au plecat să-și îngrijească sănătatea în localitățile și sanatoriile balneo-climatice ale C.C.S. și ale Ministerului Sănătății. Alte 4000 de cadre didactice și membrii lor de familie și-au petrecut concediul în taberele și casele de odihnă organizate de comitetele sindicale de învățămînt regional, raionale și de instituții.

Mii de copii ai oamenilor muncii din școli și-au petrecut vacanța în colonii, tabere și case de odihnă pentru studenți.

În anul 1955, peste 20.000 de membri ai Sindicatului muncitorilor din învățămînt își vor petrece vacanța în localitățile balneo-climatice ale patriei noastre.

(Agerpres).

Un lectorat pentru părinți

Experiența anilor trecuți ne-a arătat cît de mare este însemnătatea legăturii între școală și familie pentru buna mers a muncii instructiv-educative. De aceea, noi ne-am preocupat mult în anul acesta de îmbunătățirea muncii pe care o ducem în rîndurile părinților.

În scopul de a face ca lectoratele pentru părinți să fie cît mai interesante și mai pline de roade, consiliul pedagogic al școlii noastre s-a îngrijit de îmbunătățirea tematicii referatelor și a organizării o expoziție care să ogîndească aspecte ale muncii din școală. Printre materialele care pot fi văzute la această expoziție se numără caiete ale elevilor, planșe de geografie, de științe naturale, de limba română etc.

Lectoratele cu părinții ne dau posibilitatea să folosim larg sprijinul familiei pentru ridicarea nivelului la învățatură al elevilor și pentru întărirea disciplinei în școală.

PAULA CHIȚIMIA
profesoară la școala nr. 152 din București

Deschiderea expoziției „Viața elevilor din școlile rezervelor de muncă din R. P. Ungară”

În cadrul acordului de colaborare culturală dintre țara noastră și R. P. Ungară, marți 6-a inaugurat în localul școlii profesionale nr. 13 de telecomunicații, din str. V. Alexandru nr. 1 din Capitală, o expoziție cu tema „Viața elevilor din școlile rezervelor de muncă din R.P. Ungară”.

La inaugurare au fost de față reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, reprezentanți ai Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, profesori, elevi etc. Au participat reprezentanți ai ambasadei R. P. Ungare la București.

Un colț al expoziției

Expoziția, care a fost trimisă de Direcția generală a rezervelor de muncă din R. P. Ungară, ogîndește grija regimului democrat-popular din țara vecină și prietenă pentru asigurarea celor mai bune condiții de viață și pentru pregătirea profesională temeinică a elevilor școlilor rezervelor de muncă. Expoziția cuprinde numeroase fotografii, fotomontaje, diverse piese și utilaje confecționate de elevi, material didactic, manuale etc.

Fotografiile sugestive ilustrează pregătirea profesională temeinică pe care vizitatorii cadre ale construcției socialismului în R. P. Ungară o primesc în școlile rezervelor de muncă. Iată-i, de exemplu, pe elevii școlii profesionale de energie electrică a uzinei de locomotive din Győr studiind cu atenție piesele locomotivei electrice, sau pe elevii școlii de mine de la Komlo experimentînd funcționarea unei mașini de șredelit.

Expoziția înfățișează piese confecționate de elevii școlilor rezervelor de muncă: un întreprinzător electric de forță și un distribuitor de curent electric, un aparat de proiectie pentru diafilme, executat la școala nr. 25 din Budapesta, un dispozitiv de fixare, executat la școala nr. 13 din Hatvan etc.

O altă secțiune a expoziției arată grija Partidului celor ce muncesc din Ungaria și a guvernului R.P. Ungare pentru odihnă și recreația elevilor. Peste 10.000 elevi sînt trimiși în fiecare an la odihnă pe școlile de stat. Fotografiile arată viața minunată pe care o duc elevii la casele de odihnă de la Ujhuta și Visegrád, la Slofok, pe malul lacului Balaton etc. De asemenea, numeroase fotografii artistice înfățișează viața culturală și sportivă a elevilor în școli și tabere de vară.

Expoziția va fi prezentată și în alte cîteva orașe din țară.

In acest număr:

- Exercițiile pentru însușirea vocabularului limbii ruse. (pag. 2-a)
- P. Zavitaev: Predarea științelor naturii în clasa a IV-a (pag. 2-a)
- L. Skatkin: Legătura între teorie și practică în predarea aritmeticii (pag. 2-a)
- Acad. prof. Ilie Murgulescu: Intensificarea muncii de educație a tinerii generații — sarcina centrală a școlii noastre (pag. 3-a)
- VIAȚA DE PARTID ÎN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT. — Prof. Leonida Dănilă: În fruntea luptei pentru ridicarea nivelului predării (pag. 3-a)
- Olimpia Iacobescu: Înarmarea elevilor cu cunoștințe agrotehnice — în atenția cadrelor didactice (pag. 3-a)
- Educatoarele s-au pregătit pentru consfătuirile raionale (pag. 4-a)
- Prof. univ. A. Potop: Vom folosi energia nucleară în economia și știința noastră (pag. 4-a)
- Energia atomică în slujba omului (pag. 4-a)

Acolo unde și-a petrecut ultimii ani din viață Vladimir Ilici Lenin

Leninske Gorki I

Cine nu cunoaște acest sat din regiunea Moscovei, în apropiere de care, într-un parc bătrîn, se află casa albă, cu coloane, unde și-a petrecut ultimii ani ai vieții sale marele conducător al oamenilor muncii, întemeietorul primului stat din lume al muncitorilor și țăranilor, Vladimir Ilici Lenin. Aici vin în excursie locuitorii din Moscova și Leningrad, țărani muncitori din Cuban și cultivatori de bumbac din Uzbekistan, viticultorii din R.S.S. Moldovenească și tăietori de lemne din Karelia, aici vin și ai poporului polonez și delegații ai constructorilor Ungariei noi, studenții albanezi și scriitorii romini, oameni de artă din Cehoslovacia și țărani din Bulgaria. Leninske Gorki a devenit un loc venerat de milioane de oameni simpli din lumea întreagă.

A. ROJNOV

Cu una din aceste excursii am plecat și noi cu autobuzul de la Moscova. La o răspînteie a drumului, șoseaua coboară spre satul Gorki. În stînga, drumul duce spre parcul bătrînesc. Cîț de minunată este iarna această alee de pădure! Printre copacii acoperiți de promoroacă se zărește casa într-un etaj și cu coloane, cu terase largi. Cu firească emoție pășești pragul acestei clădiri. Pe aceste săli, pe aceste scări a pășit Ilici...

În camerele-muzeu totul se păstrează cu grijă, așa cum era pe cînd trăia Lenin. Aici îl vezi viu — în marea cărvi-ziuini lui pătrunzătoare, în excepționala lui modestie.

Cabinetul de lucru al lui Lenin. Pe masa de scris vedem o călimară și un toc, colți de hîrtie albă, formulare cu antetul „Președintele Sovietului Comisariatului Poporului”. La această masă a scris Lenin cîteva din ultimele lui lucrări.

Întrem în bibliotecă lui Lenin. În dulapul — literatură beletristică, politică, istorică, agricolă. Multe cărți sînt în limbi străine. În grădina de iarnă de la etaj crește și acum palmerii care creșteau aici în timpul lui Lenin. În ianuarie 1924, în această sală Vladimir Ilici a împodobit un pom de iarnă pentru copiii din satul Gorki și dintr-un sovhovz vecin Deși bolnav, Ilici s-a jucat cu copiii, le-a împărțit cu mîna lui daruri de Anul Nou. În această sală se păstrează într-o vitrină de sticlă obiectele personale ale lui Lenin. O bluză modestă, cu o croială de tip militar, ghete simple. Marea modestie a lui Lenin este ilustrată și de următorul fapt. Lingă casă se află o colibă cu o mică cămăruță. Aici s-a mutat să lucreze Vladimir Ilici în 1918, fiind în convalescență după rana provocată de glonțele trădător. Lenin s-a mutat să lucreze în această cămăruță pentru a nu consuma multe lemne cu încălzirea unei case spațioase.

Sus se află sufrageria modestă a lui Lenin. Aici se strîngea la masă familia Ulianov. Pe masa acoperită, ca și în trecut, cu o mușama, se află un samovar, sînt așezate cești, pahare și altă veselă. În camera lui Vladimir Ilici a rămas deschisă pe masă cartea lui Maxim Gorki „Universitățile mele”.

În parcul lui Lenin se află un colțșor pitoresc — grădina de vișini, a cărei isto-

rie este cu totul neobișnuită. În noiembrie 1923, Lenin a fost vizitat la Gorki de o delegație a muncitorilor de la manufactura „Gluhov”. Textiliștii au adus în dar conducătorului puleți de vișin. Muncitorii au hotărît în unanimitate la o adunare a lor să sădească o grădină de vișini sub ferestrele camerei lui Ilici, care era bolnav. Lenin a primit cu multă căldură delegația muncitorilor, dar aflînd că aceștia i-au adus un dar el se încrunță. Auzind însă că este vorba despre puleți de vișin, se învesele, apoi se apropie de ferestra și indică personal locul unde să fie plantați. De atunci au trecut 30 de ani, grădina de vișini a crescut mare, iar alături de pomii dărujiți lui Lenin de către muncitorii de la „Gluhov” crește vișini tineri, plantați de curînd de comsomoliștii din Noghinsk.

Pe costișă care coboară spre lunca rîulețului Pahră, încăușat de ghețuri, se văd teii svelt și trunchizorii albe ale mestecilor. Aici, în rarele minute de odihnă, venea Ilici în timpul verii să prînda pește cu undița. Dincolo de copaci se zărește o clădire frumoasă. Este școala „În amintirea lui Lenin”, construită după indicațiile lui Vladimir Ilici pentru copiii sătenilor din Gorki și ai lucrătorilor din sovhovz vecin.

De curînd, la școală a avut loc reuniunea tradițională a absolvenților. Cu acest prilez s-au întîlnit aici Valentin Bestov, aspirant la Universitatea din Moscova, Volodia Ermakov, inginer de mine, Ella Benderskaia, agronom, Slava Sazonov, directorul unui S.M.T. din ținutul Altai. Toți aceștia sînt copii ai țăranilor din sat și ai lucrătorilor din sovhovz.

Viața părinților lor este acum cu totul alta.

În satul Gorki se mai găsesc mulți oameni care povestesc bucurios despre întîlnirile și convorbirile însuflețite avute cu Vladimir Ilici. La rugămintea țăranilor, Lenin a luat cuvîntul la o adunare sătească din Gorki, care a avut loc la 9 ianuarie 1921. Acest lucru este amintit de o placă comemorativă de pe pereții unei case din sat. După adunare țăranii l-au rugat pe Ilici să-i ajute să introducă în sat electricitatea. Lenin le-a făgăduit sprijin și în luna mai a aceluiași an la Gorki s-au aprins lămpile lui Ilici.

În sat nu este nici un neștiutor de carte. Zeci de copii ai țăranilor din Gorki lucrează astăzi ca agronomi, învățători, medici, ingineri, tehnicieni. La Gorki există o bibliotecă cu un fond de cărți de peste 30.000 volume, aici funcționează un cinematograful sătesc. În casele colhoznicilor au fost instalate 108 aparate de televiziune.

„De pe terasa largă a casei-muzeu „V. I. Lenin” din Gorki se deschide o priveliște minunată. Dincolo de copacii troienii ca-n basme se văd iazurile, satul, pășunile acoperite de zăpadă, iar ceva mai departe iarăși păduri și șesuri, peisaje dragi lui Vladimir Ilici.

Cartea-prietenă a copiilor

N-a apucat bibliotecara să deschidă ușile și micuții cititori ai cartierului au și pătruns cu zecile înăuntru. În secția de copii a bibliotecii s-au ocupat toate locurile. Se deschide și sala unde au loc cursurile de limba rusă, Degeaba, și aici scaunele sînt ocupate la tuteala. — „Doar n-o să citiți în picioare. Poftim, intrați în birou!” — și responsabilul bibliotecii așază în jurul biroului său ultimele scaune rămase libere. Așa-i aici în fiecare dimineață, în fiecare după amiază, 100 de copii în fiecare zi.

Secția de copii a bibliotecii nr. 31 din raionul Lenin este una dintre cele mai active din Capitală. Ea deținează în rîndurile copiilor din cartierul Ferentari mii și mii de volume scrise pentru cei mici. Bibliotecara secției de copii nu mai prididește să răspundă cererilor: „Știi, tovarășă bibliotecară, dați-mi și mie cărticica aceea pe care ai dat-o și lui Gigi, unde brotăcelul se înfînește cu cîrdaș de gîște și cu șarpele măslînu”. Bibliotecara știe despre care cartea-i vorba: „Oac Brodac”, de Alexandru Olt. Această carte, ca și multe altele, este cîntă de mare plăcere de către copii.

În cadrul secției de copii a bibliotecii activează trei cercuri de „prieteni ai cărții” și două cercuri de basme. Activitatea cercurilor — care constă în lecturi, prezentări de cărți etc. — este coordonată cu programa școlară.

Un colectiv de copii contribuie la muncă de popularizare a cărții. Pe alocuția li poți vedea adesea plecînd în drum prin cartiere, cu cîteva cărți subțioară. Ei merg acasă la alți copii, să le schimbe cărțile împrumutate la bibliotecă. Dar micuții colaboratori ai bibliotecii nu uită nici pe cei care „neglijențesc” să restituie volumele împrumutate. După lista pe care au primit-o din partea bibliotecii, cărțile sînt luate și redade cititorilor.

Într-un colț al bibliotecii, Ion Ghenculescu citește cu atenție. Lectura îl pasionează. Aici, în țara noastră, copiii și părinții lor trăiesc o viață fericită. El, de pildă, locuiește cu fa-

vărați luptători pentru libertate și fericire.

S-a inserat... Ion Ghenculescu a închinat coperele cărții. Multă vreme el nu va putea uita imaginea dureroasă ale poeziei. Cartea „Cei de o vîrstă cu tine” l-a făcut să se gîndească și mai mult la viața fericită pe care-o trăiesc copiii patriei noastre dragi...

„Bibliotecile pentru copii se îmbogățesc mereu cu noi și noi cărți. „Cîntărețul vrăjitor” — acesta este titlul uneia din recentele cărți pentru copii

va scoate de sub tipar aproape 30 de cărți în limba romină, maghiară și germană, într-un tiraj de 535.000 de exemplare. Vor apare astfel, în ediții frumoase, povestirea „Țapul, vulpea și lupul” de Al. Rupea și „Iepurașul îngimțat” de S. Mihalco, precum și povestirile „Bunicul” și „Bunica” ale scriitorului nostru clasic B. Delavrancea. Din cărțile „Colțul naturii vii” de V. Corceghina și A. Baranov sau „Construim macheta unei clădiri” de Dorian Hart, care vor apare în colecția „Știința învinge”, pionierii și școlarii vor afla multe lucruri interesante pentru activitatea lor practică: cum să organizeze în școală sau în tabere un colț al literaturii naturaliste, cum să construiască macheta-model a unei hidrocentrale, a unui oraș muncitoresc, a unui S.M.T.

Pentru școlarii mai mari și pentru tinerii vor apare „Pseudokinegetikos” de Al. Odobescu, „Nuvele” de Gala Galaction, „Căltătorie cu bucluc” de Pop Simion, „Cei de pe Seadov” de C. Badighin, „Tătuțul Amur” de N. Zadorov etc.

Vor fi tipărite multe cărți și în limbile minorităților naționale. În limba maghiară vor fi tipărite cărțile: „Oraș la mare” de V. Beliau, roman „distins” Premiul Stalin, povestirea „Cămara soarelui” de I. Prigun, romanul „Copiii raiului de muștar” de N. Kalma. Vor apare de asemenea în limba germană romanele „Pîine albă” de Dumitru Mircea, „Marea bătaie de la Iazul mic” de O. Panu-Iași, „Pe Volga” de M. Prilejova și volumul în versuri pentru copii „Micii marinari” de Erik Majtenyi.

„Mare este dragostea pentru carte a copiilor și tineretului nostru. Zeci de mii de cărți sînt solicitate în librării pentru copii, bibliotecile școlilor, în secțiile pentru copii ale bibliotecilor publice. Copiii și tinerii iubesc cărțile. Ei doresc să afle din paginile lor cum să învețe, cum să muncească din ce în ce mai bine, cum să-și uchească patria, cum să lupte pentru cucerirea viitorului lor fericit.

ANDREI VALENTIN

Secția de copii a bibliotecii nr. 31 din raionul Lenin este vizitată zilnic de micii săi cititori!

Lin experiența școlii sovietice

Predarea științelor naturii în clasa a IV-a

Școala științifică este chemată să educe constructorii activi ai comunismului, dezvoltând din toate punctele de vedere, devotați cu trup și suflet măreții lor patrii.

În realizarea acestei sarcini de mare importanță un rol de seamă aparține științelor naturii, deoarece ele contribuie la formarea bazelor concepției științifice, materialiste despre natură.

Programa îi cere pedagogului să dea copiilor posibilitatea de a observa direct și nemijlocit obiectele și fenomenele naturii pe care le studiază pentru ca, pe baza percepțiilor prin simțuri, copiii să-și formeze reprezentări precise și corecte despre natură, despre legăturile și legile simple ale fenomenelor naturii.

În clasa a IV-a, predarea științelor naturii are drept scop studierea de către copii a apei, aerului, a zăcămintelor minerale și a solului (structura și compoziția, prelucrarea și îngrășarea solului). Pe lângă aceasta, elevii trebuie să efectueze lucrări practice pe parcela școlară de experiență, să-și fixeze și să-și lărgască deprinderile sanitare și igienice căpătate în clasele I-III.

Copiii își însușesc cunoștințele despre natură prin observații (programa cere ca învățătorul să demonstreze la lecții anumite experiențe cu apa, aerul și solul), prin citirea explicativă a bucișilor corespoizatoare la lecțiile și excursiile pe obiecte, în timpul lucrărilor practice la colțul naturii și pe parcela școlară de experiență. Studiul cu copiii natura, învățătorul le arată prin exemple vii din realitatea sovietică cum, prin munca lor, oamenii suplin și transformă natura în interesul celor ce muncesc.

În excursiile făcute la locurile de extragere a bogățiilor naturale (carriere de nisip, cariere de piatră, exploatare de turbă), la fabrica de cărămidă, la atelierul de lăcătușerie sau fierărie, copiii urmăresc diferite procese de producție, cunosc munca oamenilor care folosesc diferite scule și mașinutele și văd rezultatele muncii lor. Elevii înțeleg că sculele și mașinutele ușurează munca oamenilor, contribuie la ridicarea productivității muncii și a calității produselor obținute.

Pentru ca elevii să se obișnuiască să aplice cu pricepere în practică cunoștințele dobândite, însușindu-și cu acest prilej deprinderi practice elementare, ei trebuie să efectueze anumite lucrări. Așa de pildă, elevii din clasa a IV-a trebuie să știe să confecționeze un filtru de hirtie și să filtreze apa tulbură; să măsoare cu ajutorul termometrului temperatura apei, a aerului, a corpului propriu și s-o noteze corect; să

lucreze și să îngrașe cu gunoi de grajd terenul, să pregătească pentru sădit cartofii, să-l mușuroască, să afineze terenul, să plivească buruienile.

Munca pe parcela școlară are o importanță deosebită, deoarece cultivând plantele și observând creșterea lor, copiii se conving în practică de faptul că diferitele plante pot trăi și se pot dezvolta bine numai în condiții strict determinate, că recolta depinde de modul cum au fost pregătite pentru însămânțare terenul și semințele, cum au fost îngrijite plantele.

Pentru o mai bună însușire de către copii a materiei de învățămînt, învățătorul folosește diferite metode, procedee și forme de predare a științelor naturii: povestirea, demonstrarea la lecție a experiențelor, materialul didactic, citirea explicativă a povestirilor despre natură și despre suntenerea și folosirea ei de către om, excursiile în natură și în producție, fixarea și verificarea cunoștințelor dobîndite de copii.

Organizînd în acest fel predarea științelor naturii în clasa a IV-a, învățătorul asigură condițiile necesare pentru a sădi în conștiința copiilor o bază temeinică pentru educarea concepției materialiste despre natură și a caracterul dăunător al prejudiciilor și superstițiilor legate de fenomenele naturii. În același timp, el îi ajută pe copii să-și însușească anumite principii și deprinderi practice și îi familiarizează cu diferite procese de producție, contribuind prin aceasta la introducerea în practica școlii a înecutarilor învățămîntului noțional.

Să dăm câteva exemple.

Studiind la lecție apa, copilul află, pe baza observațiilor proprii, că apa este incoloză și transparentă, că nu are miros și gust, că forma vasului în care este turnată. Pe cale de experiență el are prilejul să cunoască trecerea apei dintr-o stare în alta (ghiata și zăpada — apă — vaporii), să cunoască substanțele solubile și insolubile, metodele de purificare a apei turburii prin filtrare.

În felul acesta, observațiile și experiențele simple și accesibile făcute școlii, ajută elevii să capete reprezentări concrete și precise despre fenomenele date și să înțeleagă mai bine conținutul povestirilor despre apă pe care le citește din carte. Din cărți, din povestirile învățătorului și din conținutul filmelor didactice, elevii află despre uriașele hidrocentrale construite în Uniunea Sovietică, despre folosirea aburului la mașinile cu aburi, locomotive, vapoare.

Un material bogat și interesant pentru copii este acela privitor la zăcămintele mi-

nerale. Copiii studiază granitul, piatra de var, combustibilul extras din pămînt (turba, cărbunele de pămînt, petrolul), mineralele și metalele obținute din ele. Învățătorii se îngrijesc ca toți copiii să aibă posibilitatea de a cerceta cu atenție mostrele de roci și metale studiate și de a se obișnui să le deosebească după aspectul lor exterior. Învățătorul se străduiește ca elevii să capete o reprezentare clară asupra felului în care oamenii sovietici extrag și folosesc bogățiile naturale ale subsolului; în acest scop se organizează excursii și se folosesc filmele didactice.

Elevii cunosc în mod intuitiv solul datorită excursiilor făcute la locurile de depresiune (rîu, malul abrupt al unui riu etc.). Apoi ei studiază la lecție, în clasă, compoziția și structura solului; învățătorul demonstrează experiențe care dovedesc că în sol există humus, nisip și argilă, săruri minerale, că dacă solul are o structură cu granule fine, el conține o rezervă suficientă de apă și aer.

Trecînd la problema prelucrării și îngrășării solului, învățătorul le arată elevilor rolul științei și al tehnicii, subliniază faptul că agricultura colectivă a obținut în Uniunea Sovietică succese nemai văzute. Pentru confirmarea cuvintelor sale, el citează date care caracterizează succesele colhozului local. Elevii din școlile sătești fac excursii pe ogoarele colhozice pentru a urmări și observa lucrările de primăvară ale colhoznicilor și la S.M.T. pentru studierea uneltor și mașinilor agricole.

Concomitent cu studierea solului, elevii execută lucrări de primăvară pe parcela școlară de experiență, aplicînd în practică cunoștințele obținute.

Primăvara, tinerii naturaliști din clasa a IV-a, organizați în cerc și muncind suplimentar pe parcela în afara lecțiilor, fac experiențe simple cu plantele, ca de pildă: rădăcina și al morcovilor la diferite distanțe, săditul cartofilor necolozii și incolozii la soare în tuberculii întregi și în părți de tuberculii, creșterea verzei fără hrănire și cu hrănire suplimentară în timpul vegetației etc. Aceste lucrări le arată în mod convingător elevilor că recolta depinde nu de Dumnezeu, ci de om, de cunoștințele și priceperile sale, că obținerea unei recolte bogate nu este un lucru ușor, că pentru aceasta se cer cunoștințe, priceperi și deprinderi practice temeinice, se cere o muncă colectivă susținută.

P. ZAVITAEV
candidat în științe pedagogice

În Uniunea Sovietică se dă o deosebită atenție învățămîntului artistic. Fotomontajul reprezintă aspecte din viața unor școli medii de artă plastică și muzică

Legătura între teorie și practică în predarea aritmeticii

Sarcina predării aritmeticii în clasele elementare ale școlii sovietice de cultură generală constă nu numai în transmiterea cunoștințelor, ci și în înarmarea copiilor cu priceperile și deprinderile necesare, în dezvoltarea gândirii și a vorbirii, a imaginației și a memoriei lor.

Munca pentru înarmarea copiilor cu priceperile de a îndeplini calculele orale și scrise trebuie să se desfășoare astfel încît ei să-și însușească în mod conștient procedeele și metodele de calcul. Iar însușirea conștientă de către elevi a procedeele de calcul se obține pe baza legăturii între teorie și practică.

Metodica sovietică a aritmeticii consideră legătura teoriei cu practica ca unul din principiile de învățămînt. Această legătură se realizează în următoarele direcții: pe baza observării faptelor, învățătorul îi conduce pe copii la generalizări, concluzii, reguli; prin aplicarea și rezolvarea exercițiilor și a problemelor la executarea lucrărilor de măsurătoare.

În clasa a IV-a, elevii își însușesc cunoștințele despre proprietatea de permutare a termenilor adunării.

Analizînd exercițiile 120+150=270; 150+120=270, elevii găsesc asemănările și deosebirile dintre ele.

În ce constă asemănarea acestor cazuri de calcul? Și într-un caz și în celălalt are loc o operație de adunare, datele numerice sînt aceleași, rezultatul este același.

Prin ce se deosebește un exercițiu de altul? Este diferită ordinea termenilor adunării: în primul exercițiu primul loc îl ocupă numărul 120, al doilea loc numărul 150; în celălalt exercițiu, dimpotrivă, la început este scris numărul 150, iar după aceea numărul 120.

Elevii pot deduce că în aceste două exerciții totul nu se schimbă prin schimbarea locului termenilor adunării. Ei analizează apoi exerciții de adunare cu alte numere și observă că nici în alte cazuri totul nu se schimbă prin schimbarea locului termenilor adunării. Ei ajung la generalizarea că această însușire a adunării este proprie oricăror numere.

Astfel, pe baza observării unor fapte matematice învățătorul îl conduce pe elevi spre generalizare, spre cunoașterea proprietății adunării. Însușindu-și această proprietate a adunării, elevii o folosesc cu prilejul rezolvării orale și scrise a exercițiilor. De exemplu, rezolvînd oral exercițiul: 11+12+13+14+15+16+17+18+19, școlarii schimbă locul

termenilor adunării: 11+19+12+18+13+17+14+16+15 și află ușor răspunsul: 30+30+30+30+15=135.

Această dependență între datele și rezultatele adunării se constată și cu prilejul analizării problemelor aritmetice simple. De exemplu, elevii rezolvă următoarele două probleme:

Problema nr. 1. Un școlar avea 10 cărți și a mai primit încă 2 cărți. Cîte cărți are școlarul?

Problema nr. 2. Un școlar avea mai multe cărți. Cînd a mai primit încă două cărți, el a văzut că are 12 cărți. Cîte cărți avea la început școlarul?

Elevii observă că pentru rezolvarea primei probleme ei caută să afle suma a două numere, iar pentru rezolvarea problemei a doua ei află, după suma dată și după unul din termenii adunării, celălalt termen al adunării.

Dependența dintre datele și rezultatele adunării poate fi ilustrată printr-un desen. Desul reprezintă niște cărți pe un raft — la stînga 10 cărți, la dreapta 2 cărți. Dedesubt sînt scrise în total 12 cărți.

Acoperînd cu o foaie de hirtie cărțile din stînga desenului învățătorul le propune copiilor să calculeze cîte cărți a avut la început școlarul. Notînd termenul necunoscut al adunării cu x, elevii pot scrie condiția problemei: x+2=12. Acest exercițiu se rezolvă în felul următor: x=12-2. Se stabilește legătura existentă între rezolvarea problemei și a exercițiului corespoizator.

Cînd elevii își dau seama de dependența între datele și rezultatele adunării, ei aplică cunoașterea acestei dependențe la rezolvarea exercițiilor și a problemelor. În felul acesta se stabilește legătura între principiul teoretic și aplicarea lui în practică.

Cu prilejul studierii în clasa a IV-a a operațiilor aritmetice cu numere concrete, școlarii execută lucrări practice de măsurătoare a lungimii, de cîntărire a diferitelor obiecte. Măsurînd lungimea tocului, ei au obținut 17 cm — număr concret compus. Măsurînd aceeași lungime în centimetri, ei au obținut 17 cm — număr concret simplu. Deoarece elevii au măsurat una și aceeași lungime — ei trag concluzia că 1 dm 7 cm=17 cm.

Execuțînd măsurătorile, elevii învață în mod practic că numerele concrete simple și compuse se obțin în urma măsurătorii, că una și aceeași lungime poate fi exprimată în măsuri mai mari și mai mici. În felul a-

cesta, învățătorul îi face pe școlarii să înțea legă transformarea numerelor concrete.

Însușindu-și cunoașterea teoriei transformării numerelor concrete, elevii aplică această teorie la efectuarea exercițiilor practice de fracționare și transformare a numerelor concrete. De exemplu, ei măsoară pe teren o distanță de 10 m. Fiecare elev parcurge această distanță de trei ori cu pasul obișnuit, fără a grăbi sau a încetini mersul, și calculează numărul de pași. Un elev a obținut următoarele rezultate: 14 pași, 15 pași, 16 pași — în total în cele trei parcurșuri el a făcut 45 de pași, în medie 15 pași împărțînd 10 m la 15, elevul obține lungimea medie a pasului său, aproximativ — 66 cm. Cunoșcînd măsura pasului său, elevul poate măsura cu pașii diferite distanțe și le poate exprima în metri.

Lucrările practice de măsurătoare ajută la concretizarea reprezentărilor copiilor despre dimensiunea metrilor, despre dimensiunea pasului. Căculele efectuate contribuie la însușirea noțiunii de medie aritmetică.

Învățătoarea M. A. Borșicova, care lucrează la o școală elementară sătească, folosește pe larg în clasa a IV-a efectuarea lucrărilor de măsurătoare. Ea scrie: „Fiecare elev din clasa a IV-a cunoaște greutatea corpului său. Fiecare a cîntărit pe cîntar: a stat pe cîntar, a deschis și a închis pîghla lui, a pus și a scos diferite greutatei. Elevii și-au notat toate aceste în caiele. Apoi au aflat greutatea medie a elevilor pe vîrste, cît cîntăresc în medie copiii de 10, 11, 12 ani. Au aflat greutatea medie a unui elev de clasa a IV-a, greutatea pe care o suportă dușumeaua din clasă. Apoi elevii au alcătuit problema cu toate aceste date”.

Lucrările practice executate de elevi contribuie la o însușire conștientă și temeinică a teoriei. Cunoașterea teoriei ajută elevii să îndeplinească bine lucrările practice, să rezolve în mod conștient problemele de aritmetică.

Realizarea legăturii între teorie și practică în predarea aritmeticii are o mare importanță educativă, ajută elevii să înțeleagă că cunoștințele iau naștere din practică și pot fi aplicate în practică.

L. SKATKIN

candidat în științe pedagogice, colaborator științific al Institutului metodelor de învățămînt al Academiei de Științe Pedagogice

ȘTIRI DIN U. R. S. S.

O monografie interesantă

Un grup de colaboratori științifici ai Institutului pedagogic „K. D. Ușinski” din Iaroslavl, compus din L. B. Genkin, doctor în științe istorice, P. G. Andreev, doctor, P. I. Kozlov, candidat în științe istorice, și P. N. Drujin, profesor, au alcătuit o mare monografie consacrată istoriei orașului Iaroslavl.

Cartea a fost editată de Editura regională din Iaroslavl într-un tiraj de 15.000 exemplare. Apariția monografiilor „Iaroslavl” a fost întin-

pinată cu mult interes de opinia publică din oraș și din regiune.

Sovhozul ajută școala

Vasili Sazonovici Orkin, directorul sovhozului de creștere a oilor din Sarpinski, regiunea Stalingrad, vizitează adeseori școala. El se interesează de activitatea cadrelor didactice, de succesele elevilor, de chestiunile gospodărești. Cîteodată, directorul vine la școala însoțit de alți muncitori ai sovhozului.

Nu de mult, punctul de radiografie al școlii funcționa numai seara. Acum, conform dispoziției directorului sovhozului, centrala electrică dă

zilenic curent la ora 10 dimineața și la 4 după masă, special pentru funcționarea punctului de radiografie.

Directorul sovhozului a acordat o mare atenție utilizării și înzestrării internatului.

Mulți absolvenți ai școlii medii muncesc în colhoz. Iurii Eremov și-a însușit profesiona de strungar și studiază fără frecvență la Institutul agricol; Victor Trezubov este contabil, Evdokia Gaidina lucrează la S.M.T. Oblinski.

Pentru ajutorul activ acordat școlii, comitetul executiv al sovietului regional de deputați ai oamenilor muncii l-a decernat directorului sovhozului, V. S. Orkin, diploma de onoare.

Propaganda experienței înaintate

Institutul regional de perfecționare a cadrelor didactice din Tula și Editura regională propagă în mijlocul pedagogilor din oraș și regiune experiența celor mai buni învățători, profesori și diriginți de clasă din școlile locale.

Zilele acestea, Editura din Tula a publicat o nouă culegere „Din experiența muncii educative în școală”.

Această culegere cuprinde unsprezece articole, dedicate diferitelor probleme de educare a colectivului de copii.

Exercițiile pentru însușirea vocabularului limbii ruse

Scopul exercițiilor pentru însușirea vocabularului limbii ruse într-o școală nouă este îmbogățirea vorbirii elevilor cu cunoașterea diferitelor limbi ruse literare moderne și cu pricepera de a le pronunța corect, de a le scrie, de a le folosi în vorbire.

Trebuie să învățăm pe școlarii să-și expună independent ideile în limba rusă, adică să învingem, pe de o parte, „timiditatea lexicală” a elevilor, care cunoaște cuvintele dar nu le folosește de teamă să nu greșescă, iar pe de altă parte, să nu admitem întrebuintarea necorescătoare a cuvintelor.

Însușirea de către elevi a cuvintului nu este o memorare mecanică. Procesul acestei însușiri este complex, cuprinzînd o întreagă serie de momente. Înainte de toate, elevii trebuie să înțeleagă bine sensul cuvintului. Însușindu-și un cuvînt nou, ei își lărgesc totodată sfera reprezentărilor sale despre viață. În aceasta constă latura instructivă a acumulării materialului lexical.

Pentru a determina cercul de cuvinte al căror înțeles trebuie să-l explice elevii, profesorul folosește trei metode:

1. Stabilește el însuși ce cuvinte trebuie să studieze cu elevii. El notează aceste cuvinte și, întocmind planul concret de lecție, chibzulește cînd și cu ajutorul căror procedee la va dezvoltă elevii înțelesul lor.

2. Elevii întrebă singuri pe profesor ceea ce nu înțeleg. Totuși, practica arată că, în primul rînd, elevii se înțeleg să pună asemenea întrebări (trebuie să-și obișnuim cu aceasta) sau, înțelegînd un singur sens al cuvintului dat, ei nu chibzulesc asupra întrebuintării lui în textul citirii și de aceea nu au de pus nici o întrebare.

3. Prin întrebări puse elevilor profesorul constată ceea ce nu le este clar în text. Această metodă este deosebit de bună în cazurile cînd un anumit cuvînt sau o întreagă expresie are în textul respectiv un înțeles special.

Înțelesul cuvintelor necunoscute pentru elevi se explică înainte de citirea textului, în procesul citirii și după citire.

Înainte de citire se explică cuvintele a căror necunoaștere ar îngreuna înțelegerea de către elevi a textului în ansamblu sau în mare parte, iar dezvoltarea înțelesului acestor cuvinte în timpul citirii ar sustrage atenția elevilor de la conținutul celor citite.

Aceste cuvinte trebuie explicate în prima parte

a predării lecției, prin includerea lor în discuția cu elevii sau în comunicarea profesorului. După explicarea ele vor fi scrise pe tablă și elevii le vor citi cu voce tare.

În procesul citirii vor fi explicate cuvintele al căror înțeles este sugerat de text sau poate fi explicat în mersul citirii (adică repede), prin utilizarea sinonimelor.

După citire se analizează cuvintele al căror sens ar putea fi neclar numai pentru unii dintre elevi, sau al căror înțeles poate fi explicat prin conținutul general al textului (metafore, expresii ironice etc.).

Alegerea metodelor de explicare a cuvintelor necunoscute pentru elevi depinde de următoarele împrejurări: a) de cauzele neînțelegerii cuvintelor de către elevi; b) de conținutul noțiunii pe care o lămurăsc cuvintul respectiv (dacă el este concret sau abstract, cît este de complex etc.); c) de faptul dacă acest cuvînt va intra sau nu în vocabularul activ al elevilor. În primul caz cuvîntul se explică mai amănunțit.

Noțiunile abstracte trebuie explicate pe baza exemplelor luate din viață. Pentru ca elevii să înțeleagă cuvîntul nobil, profesorul le va vorbi despre diferite fapte nobile ale oamenilor și, generalizînd oele expuse, va spune: „Aceste fapte noi le numim fapte nobile”.

Atunci cînd noțiunea care trebuie explicată le este cunoscută elevilor sub o altă denumire, în limba maternă, sau atunci cînd le este cunoscut sinonimul acestui cuvînt, pentru explicarea cuvintelor este rațională traducerea lor în limba maternă. În afara de aceasta, pentru explicarea cuvintelor pot fi folosite sinonime și antonime.

Folosirea sinonimelor în scopul lămuririi înțelesului cuvintului se practică în mod frecvent. Treptat, în procesul practicii de vorbire a elevilor și de analiză a limbii textelor cuprinse în program, profesorul le ajută elevii, să-și precizeze înțelesul cuvintelor-sinonime.

Se poate ivi o dificultate în înțelegerea sensului cuvintelor sau a expresiilor atunci cînd acestea au un sens special în textul respectiv. De cele mai multe ori, aceasta se întîmplă atunci cînd este vorba de metafore și de expresii metaforice. În acest caz expresia trebuie explicată în întregul ei.

Nuanța stilistică a sensului frazei și a expresiei este explicată de obicei în legătură

cu analiza textului. Procedeu explicării expresiilor figurate, obișnuite în limba rusă, din care multe au devenit idioame, depinde de caracterul expresiei înșăși, de măsura în care explicarea ei poate fi demonstrativă.

Cuvîntul, dacă el nu reprezintă un termen, are oțeva înțelesuri: înțelesul înțelesului înțelesului înțelesului. Dar în procesul citirii și al analizei se dezvoltă înainte de toate înțelesul cuvintului în textul respectiv.

Explicarea cuvintelor neînțelese este numai prima etapă a exercițiilor pentru însușirea vocabularului. Cuvîntul trebuie să se fixeze temeinic în conștiința elevilor, să intre în practica lor de vorbire. La aceasta contribuie alcătuirea dicționarului, exercițiile în legătură cu sinonimele, antonimele, epitele etc.

În școlile se folosesc dicționare alfabetice. Acestea sînt dicționare în care cuvintele reușite sînt traduse în limba maternă a elevilor în ordine alfabetică. Cu prilejul alegerii cuvintelor pentru dicționar alfabetic, profesorul trebuie să aibă în vedere următoarele:

1) — în dicționar se înscriu cuvintele vocabularului activ al elevilor.

2) — nu are nici un sens să se traducă cuvintele care au intrat temeinic în practica de vorbire a elevilor;

3) — dacă elevul nu înțelege însăși noțiunea, atunci traducerea trebuie însoțită de explicatii în limba maternă.

În manualele de limba rusă există dicționare pe buciți de lectură și alfabetice, ceea ce ușurează munca pedagogului și a elevilor. Elevii își notează traducerea cuvintelor în cazurile cînd aceste cuvinte nu există în dicționarul din manual sau sînt folosite într-un sens nou. În acest caz este bine să se traducă pronunțarea cu întrebuintarea diferită a cuvintului respectiv.

Sarcina profesorului de limba rusă în munca de alcătuire a dicționarului constă în următoarele:

1) să urmărească ca elevii să scrie corect și sistematic cuvintele reușite și traducerea lor și să păstreze cu grijă dicționarul;

2) să-i îndrumaze pe elevi în alegerea cuvintelor pentru dicționar;

3) să-i asigure pe traducerea să fie exactă;

4) să-i învețe pe elevi să folosească în mod just dicționarul.

Pe lângă aceasta, se recomandă alcătuirea unui dicționar școlar tematic. Temele pentru

dicționar trebuie să aibă o importanță practică. Dicționarul tematic nu este un depozit de cuvinte, ci un material menit să ajute la îmbogățirea vorbirii elevilor. De aici și mobilitatea lui — nu numai în sensul acumulării materialului, ci și al așezării lui. Așa, de pildă, elevii scriu la început cuvintele din tema generală, „Dicționar militar”. Pe măsura acumulării cuvintelor acest material se grupează pe următoarele capitole: „dicționarul artilleristului”, „dicționarul aviatorului”, „dicționarul marinarului”.

În dicționarul tematic se introduc cuvintele cuprinse într-o temă care se poate înțelege în sens larg („dicționarul transportului”) sau în sens relativ („dicționarul feroviarului”, „dicționarul transportului pe apă”, „dicționarul transportului auto” etc.).

Alcătuirea dicționarului școlar este continuarea exercițiilor pentru explicarea cuvintelor noi: în dicționar explicat la lecție se introduce în cuvîntul. Ar fi greșit să limităm rolul elevului la scrierea cuvintelor și a explicațiilor dictate de profesor — trebuie să-l învățăm să țină el singur dicționarul, adică să dea o caracterizare cît mai exactă și mai concisă a noțiunii.

Deoarece în majoritatea cazurilor înțelesul cuvintului se determină prin includerea lui într-o noțiune mai vastă, este firescă necesitatea unor exerciții sistematice pentru alegerea acestor noțiuni. De pildă, elevii răspund (oral sau în scris) la întrebarea ce animale cunosc ei. Apoi întrebarea se precizează: animale domestice? sălbătice? răpitoare? ierbivore? Totodată, li se pune elevilor întrebarea din ce specie de animale fac parte leul, tigru, leopardul, lupul, vaca, bivoliul, oala, capra. Elevii se exercită în formularea definițiilor, începînd cu cele mai elementare și largîndu-le în mod treptat.

Dicționarul tematic își are începutul în citirea textului, în exercițiile pentru însușirea vocabularului la acest text.

Astfel, după ce au citit fragmentul „Vanja Soințev” din romanul „Flul regimentului” de V. Kataev, elevii pun hazele dicționarului artilleristului; după fragmentele din romanul „O pinză în depărtare” de V. Kataev încep să alcătuiască dicționarul marinarului; după fragmentele din „Povestea unui om adevărat” — dicționarul aviatorului. Apoi dicționarul este completat în procesul citirii altor texte prevăzute în program, al lecturii în afara clasei, al lecțiilor la alte obiecte.

Citînd poezia „Mama și fiica” de A. Travdovskii, elevii găsesc cuvinte care au intrat în vorbire în epoca sovietică: colhoz, Sovietul Suprem etc. Se lămurăște din care cuvinte veștii s-au format ele. Se trage concluzia: se schimbă viața oamenilor — se schimbă și vocabularul limbii lor; unele cuvinte

dispar, altele se nasc; dintr-o serie de cuvinte se formează cuvinte noi; înțelesul altor cuvinte se schimbă.

În legătură cu completarea dicționarului se dau exerciții de folosire practică a materialului lexical acumulat. De pildă:

1) să se aleagă cuvintele pentru descrierea înfățișării personajelor dintr-un tablou.

2) să se aleagă cuvintele pentru caracterizarea exactă a unor personaje literare.

3) să se aleagă cuvintele care definesc calitățile omului sovietic (această temă poate fi concretizată: un savant, un ostaș, un elev).

Completarea dicționarului tematic este strîns legată de munca cu sinonimele și antonimele.

Să dăm un exemplu de muncă cu sinonimele.

Pe baza unor lecturi literare, elevii au prilejul să vadă cît de minut și iscusit alesele scriitorilor cuvintele necesare pentru redarea ideii, ei se conving de necesitatea acestor alegeri.

2. Corectînd răspunsurile elevilor, profesorul le arată că o alegere insuficient de chibzuită a cuvintelor denaturează sensul celor spuse; el ajută în același timp elevii să simță sărăcăt limbii în cazul cînd se repetă unele și aceleași cuvinte.

3. Se fac exerciții stilistice: se extrage un pasaj dintr-un text literar cu cuvinte-sinonime omise: aceste cuvinte se dau separat drept cuvinte-cheie. Elevul trebuie să găsească pentru fiecare sinonim locul corespoizant. O variantă a acestui exercițiu poate fi următoarea: fiecărui cuvînt omis din textul literar îi corespoiză oțeva cuvinte-sinonime cheie. Elevii aleg din ele sinonimul necesar după sens. Este important să se discute apoi cît de reușită a fost alegerea cuvintelor de către elevi. Comparînd cu originalul, trebuie lămurită măsura scriitorului în alegerea cuvintelor.

4. Li se dau

Vlaga de partid în instituțiile de învățământ

In fruntea luptei pentru ridicarea nivelului predării

Considerând școala drept principalul izvor de cadre necesare construirii socialismului, partidul nostru pune în fața organizațiilor sale din școli sarcini deosebit de însemnate. Una dintre aceste sarcini este lupta pentru continuă ridicare a nivelului predării lecțiilor.

Organizația de bază P.M.R. de la școala medie mixtă din orașul Bistrița acordă o atenție deosebită mobilizării comunistilor și a tuturor cadrelor didactice din școală în vederea ridicării necoastente a nivelului lecțiilor, care constituie forma de bază a procesului de învățământ. Considerând această problemă ca o problemă permanentă a activității sale, organizația de bază P.M.R. folosește metode variate pentru a ajuta colectivul didactic din școală să ridice calitatea muncii sale.

În adunările generale ale organizației de partid sînt puse în discuție diferite aspecte ale muncii instructiv-educative desfășurate de pedagogi. Uneori, la aceste adunări participă și învățătorii și profesorii fără de partid, profesorii frunții în munca didactică. Analiza conținutului ideologicștiințific al procesului de învățământ, dezbaterea problemelor esențiale ale activității de instruire și educare a elevilor, constituie un ajutor deosebit pentru conducerea școlii și pentru fiecare pedagog în parte.

Luptind necoastent pentru ridicarea nivelului lor ideologic și profesional, membrii de partid din școală desfășoară o largă activitate în vederea cunoașterii celor mai noi date ale științei pedagogice. Se folosește în acest scop mai ales eoul pedagogic al școlii. De un real ajutor a fost pentru cadrele didactice din școală referatul cu tema „Lecția — forma de bază a organizației procesului de învățământ” ținut din inițiativa organizației de bază, referat care a tratat probleme importante cu privire la condițiile principale pe care trebuie să le îndeplinească lecția, la scopul acesteia, la principalele tipuri de lecție și la pregătirea profesorului pentru lecție. Tratarea teoretică a acestor probleme a fost ilustrată cu exemple concrete din practica școlii.

Pedagogii comunisti din școala noastră se străduiesc să muncască astfel încît să constituie adevărate exemple pentru celelalte cadre didactice. Asa muncesc, de pildă, comunistul Petre Pop, dirigintele clasei a V-a. Prin însuși specificul ei, datorită faptului că reunește elevii veniți de la diferite școli, clasa a V-a prezintă întotdeauna o serie de greutăți. Tovarășul Pop știe însă să rezolve cu pricepere și răbdare aceste greutăți, este pe cale să facă din elevii clasei a V-a un colectiv

unitar, disciplinat și activ. El și-a câștigat autoritate în fața colectivului clasei datorită în primul rînd nivelului ridicat al lecțiilor sale și faptului că asigură o însușire temeinică a cunoștințelor de către elevi. Exemplul său este urmat în multe privințe de către ceilalți pedagogi din școală.

Obține rezultate bune în munca ei și profesora Ecaterina Bratu, care folosește cu multă pricepere lecțiile de istorie pentru a-i ajuta pe elevi să-și formeze o concepție materialistă despre lume. Bogatul material didactic confecționat de către tovarășul Leon Titeanu, cu ajutorul elevilor, fi dă acestuia posibilitatea să aplice principiul intuiției la lecțiile de geografie, asigurînd astfel însușirea conștientă de către elevi a cunoștințelor. Prin lecțiile de educație fizică profesorii membri de partid Nicolae Crișan și Ana Pop se străduiesc să formeze un tineret sănătos și puternic, gata să-și apere patria.

În cadrul metodei de organizația de bază P. M. R., învățătorii și profesorii școlii noastre dezvoltă în rîndurile elevilor sentimente puternice de dragoste pentru patrie, pentru poporul muncitor, ura și disprețul pentru dușmanii poporului și, în același timp, hotărîrea de a lupta pentru a-și aduce contribuția la lupta pentru construirea vieții noi.

Dași există multe realizări frumoase, mai persistă încă în școală unele lipsuri pe care organizația de bază P.M.R. trebuie să le lichideze. Astfel, trebuie combătut cu mai multă hotărîre obiectivismul burghez în predarea unor lecții. Legarea teoriei cu practica construirii socialismului trebuie să preocupe și mai temeinic pe toate cadrele didactice ale școlii. De asemenea, trebuie activate cercurile pe materii. Este necesar să se acorde o atenție mai mare scrierilor cu limbă de predare maghiară și germană. Comisiunile din școala noastră au datorită să-și propună mai îndeaproape de activitatea organizațiilor de tineret din școală.

Organizația de bază P. M. R. a școlii medii mixte din Bistrița are toate condițiile pentru a lichida lipsurile. Se cere pentru aceasta mai multă combativitate din partea tuturor membrilor ei, mai multă hotărîre și o mai strînsă legătură cu cadrele didactice și toți salariații fără de partid din școală.

Prof. LEONIDA DANILA secretarul organizației de bază P.M.R. de la Școala medie mixtă din Bistrița

La cercul pedagogic al învățătorilor

Învățătorii și profesorii din raionul Petrosani desfășoară o frumoasă și rodnică activitate în cadrul cercurilor pedagogice. De curînd, la cercul pedagogic al învățătorilor care prodau la clasele I-IV, tovarășa învățătoare Rozalia Moraru a ținut o lecție deschisă de scris-citit la clasa I-a. În cuprinsul lecției tovarășa Moraru a folosit un bogat material didactic: planșe, tablouri, litere mobile etc. Elevii au înțeles bine lecția, au citit corect, expresiv și cu multă ușurință textul din manual.

După terminarea lecției model, au avut loc discuții interesante. Participanții au subliniat că succesele obținute în predare de tovarășa Moraru se datorase faptului că ea se pregătise conștient pentru lecția și folosește just în predare materialul didactic.

Laboratorul nostru de chimie

Practica m-a arătat că aranjarea în ordine a substanțelor chimice în laboratorul școlii ajută mult la economisirea timpului, la desfășurarea sistematică a experimentelor.

În laboratorul școlii noastre există acum un tabel în care sînt înscrise în ordine alfabetică toate substanțele chimice pe care le posedăm. Tabelul cuprinde un număr de ordine, denumirea substanței chimice, formula chimică, cantitatea și observatiunile.

Pentru păstrarea acidului sulfuric, acidului azotic și acidului clorhidric, am procurat de la Centrafarm flacoane cu dop șlefit; pentru iod, sodiu și potasiu, borcane cu dop șlefit; pentru hidrat de sodiu sau de potasiu și carbonat de sodiu, flacoane cu dop de cauciu; pentru soluția de azotat de argint, iodură de potasiu și apă oxigenată, flacoane de sticlă de culoare brună.

Pe fiecare borcan am pus cîte o etichetă care cuprinde: 1. numărul de ordine; 2. școala; 3. formula chimică și denumirea substanței. Este necesar ca flacoanele sau borcanele să fie puse după folosire exact în același loc în dulap și să fie găsite ușor, după tabelul ce este așezat la fiecare dulap.

Ordinea din laborator mă ajută să organizez și să desfășor mai bine lecțiile de chimie.

ELENA MARINESCU profesora la școala medie de băieți din Ploiești

Intensificarea muncii de educație a tinerei generații — sarcina centrală a școlii noastre

Grija neobosită și dragostea părintească pentru tinăra generație, pentru viitorul tineretului, pentru educarea acestuia în spiritul dragostei față de muncă și învățatură constituie o trăsătură caracteristică a regimului democratic-popular.

În anii puterii populare, datorită sprînjului permanent al partidului și guvernului, învățămîntul din țara noastră a luat un puternic avînt. În țara în care existau milioane de analifăpți este înfăptuit acum învățămîntul elementar general și obligatoriu și se extinde cu pași repezi învățămîntul de 7 clase. Numărul școlilor medii de 10 ani este în continuă creștere, cuprînzînd în clasele a VIII-a—X-a aproape 100.000 elevi, dintre care 14.700 sînt oameni ai muncii aflați în producție care urmează cursurile mediei serale. Învățămîntul pentru pregătirea muncitorilor calificați și a cadrelor medii tehnice împingătoare și completează în fiecare an toate domeniile de activitate cu tineri forți calificați. Numărul facultăților a sporit, în comparație cu anul 1938—1939, de patru ori; în cele 51 instituții de învățămînt superior cu 139 facultăți învață peste 55.000 de studenți, din care cel mai mulți sînt fii de muncitori și țărani muncitori. O atenție deosebită a fost acordată învățămîntului minorităților naționale.

Procesul instructiv-educativ, avînd un conținut nou, bogat și un nivel în continuă creștere, se desfășoară după planuri și programe unice de învățămînt, întocmite pe baza vastei experiențe a școlii sovietice și a tradițiilor progresiste ale învățămîntului nostru. Personalul didactic a ridicat simțitor nivelul predării alt din punct de vedere științific, cit și din punct de vedere politic și ideologic, perfecționînd totodată metodele de predare. În vederea însușirii și aprofundării cunoștințelor redactate în școli și facultăți, elevii și studenții au la îndemînă manuale, cursuri și o bogată bibliografie ajutătoare.

Odată cu dezvoltarea învățămîntului a fost întărită și lărgită baza materială a acestuia. Au fost construite zeci de școli și de instituții de învățămînt superior; s-au organizat laboratoare și ateliere de instrucție practică înzestrate cu aparatură și utilaj modern; numeroase unități școlare au primit terenuri și loturi agricole experimentale.

Creșd o largă rețea de internate, cîmine și cantine și acordînd burse elementare merituose, statul democratic-popular a deschis filor oamenilor muncii, care alături nu se puteau bucura de binefacerile învățării, porțile instituțiilor de învățămînt de toate gradele.

Importanța înfăptuirii pe tărîmul învățămîntului sint o expresie a grijii și dragostei cu care partidul și guvernul țin cont de tineretul patriei noastre, sint roți de preocupări permanente ale puterii populare pentru asigurarea celor mai bune condiții pentru educarea multilaterală a tineretului.

Statul democratic-popular cheltulește anual cea. două miliarde și jumătate lei pentru ținerea rețelei de învățămînt, a diferitelor școli, cantine, cîmine, internate.

Datoria tineretului studios este de a răpînde grijii ce i-o acordă regimul democratic-popular și întregul nostru popor, învînzînd cu perseverență pentru a-și însuși cit mai profund cunoștințele de care are nevoie. Numai învăzînd cu îndirjire, cu perseverență, vor putea elevii și studenții să-și îndeplinească obligațiile față de popor în lupta pentru construirea socialismului, pentru întărirea și înflorirea patriei.

Majoritatea tinerilor elevi și studenți și-au înțeles îndatoririle și au răspuns grijii cu care sînt înconjuțați printr-o mînsă entuziasată și perseverență, printr-o comportare demnă în școală și în familie. Munca sîrgincioasă a elevilor și studenților, care-și învață zi de zi lecțiile cu răbdare și cu o atenție deosebită la întrebări și examene cu preluarea și simpatia profesorilor și colegilor. După terminarea școlii ei au drumul deschis, fie spre încadrarea în activitatea productivă, unde au toate posibilitățile de a se dezvolta ca adevărați constructori ai socialismului, fie spre studii mai înalte. Rezultatele bune obținute la învățatură de majoritatea elevilor și studenților dovedesc că școlile și facultățile noastre, cu toate lipsurile existente în activitatea lor, au capacitatea de a asigura tineretului studios un nivel corespunzător de pregătire, cu condiția ca acesta să valorifice prin muncă proprie posibilitățile pe care i le oferă școala.

Cu toate acestea, se constată încă în școli fenomene negative peste care nu se poate trece cu vederea. Un număr însemnat de elevi lipsește de la cursuri, se prezintă demotivat, negreșii la întrebări și examene, rîmîn corijenți la 2-3 materii sau repetenți. Mai sînt numeroase cazurile cînd astfel de elevi se transformă în chiulganii, în plimbăreți, iar cînd nimerse la examene — comit fraude, au gîndire necuvințoasă față de profesori. Asemenea elemente îndărătnice în ce privește studiul și educația sînt nu numai o rușine a clasei sau a anului de studii, ci constituie astăzi o frînză atît a progresului colegilor lor cit și a îmbunătățirii muncii în școală, iar mine, după absolvire, vor fi o frînză a activității la locul lor de muncă.

Faptele arată că cei care în cursul anilor de învățămînt au rămas deseori corijenți sau repetenți constituie un exemplu demobilizator și uneori contagios pentru ceilalți elevi și studenți. Cu elevii și studenții care lipsește de la cursuri sau vin sistematic negreșii la întrebări sau examene, profesorii pierd incomparabil mai mult timp decît cu elementele studențului superior, nu țin seama de faptul că lucrurile din facultăți și institute sînt limitate, că numărul cadrelor cu instrucție superioară este determinat de stadiul de dezvoltare a țării noastre, de nevoile economiei naționale. De aceea, este firesc ca în învățămîntul superior să ajungă numai elementele cu adevărat pregătite și dotate pentru studii înalte.

Acad. prof. Ilie Murgulescu ministrul învățămîntului

În condițiile actuale, cînd partidul și guvernul vedea dezvoltării economiei naționale și a ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc, cînd în industrie, în transporturi, în agricultură se introduce pe scară largă tehnica nouă, modernă, se simte o mare nevoie de mîstetri și muncitori cu o calificare înaltă, cu un nivel cultural mai ridicat. Absolvenții școlilor de 10 ani sau ai școlilor medii care intră în producție pot aduce o însemnată contribuție la sporirea productivității muncii, deosebi în ramurile economiei în care este nevoie de cunoștințe mai largi. În condițiile regimului democratic-popular, activitatea în producție este o chestiune de cinste și de înaltă răspundere, care se bucură de prețuirea poporului.

Organizațiile U.T.M. — iar în instituțiile de învățămînt superior, organizațiile de partid și cele de tineret — nu pun întotdeauna în centrul preocupărilor lor activitatea educativă în rîndurile tineretului. Educarea elevilor și studenților trebuie să constituie o preocupare centrală a organizațiilor U.T.M., care au datorita să muncască neobosit spre a deștepta interesul și dragostea tinerilor pentru învățatură, să cultive atașamentul și respectul față de profesori.

O bună parte din lipsurile muncii instructiv-educative din instituțiile de învățămînt se datorează lipsurilor din activitatea Ministerului Învățămîntului. Probleme legate de îmbunătățirea activității educației în școli n-au stat în centrul preocupărilor ministerului; unele organe ale ministerului n-au dus o muncă sistematică de îndrumare și control a procesului de învățămînt. În unele cazuri, ele au tolerat, ba uneori chiar au încurajat lipsa de exigență a unor profesori, îndemnînd la realizarea necuvințoasă a unor procente ridicate de promoții și absolvenți. Abia în ultimul timp olegiul Ministerului Învățămîntului a analizat problemele legate de ridicarea nivelului activității educative în școli. Hotărîrile colegiului conțin un ansamblu de măsuri pentru intensificarea muncii instructiv-educative, pentru întărirea disciplinei în școli, pentru întărirea autorității corpului didactic. Ministerul Învățămîntului trebuie să asigure aplicarea consecventă a acestui sistem de măsuri prin conlucrarea entuziasată a tuturor slujitorilor școlii.

Una din condițiile principale de care depinde îmbunătățirea activității educative în școli constă în munca organizațiilor de partid și de U.T.M., pentru ridicarea răspunderii profesorilor, pentru creșterea autorității acestora în rîndurile tineretului, pentru întărirea rolului școlii în educarea cetățeniească a elevilor și studenților, astfel încît aceștia să devină cadre cu o temeinică calificare și cunoștințe multilaterale, oștețeni vrednici ai patriei.

Mari sarcini revin în opera de ridicare a școlii cadrelor didactice. Profesorii și învățătorii trebuie să îmbunătățească conținutul lecțiilor, să primenescă conținutul și predarea lecțiilor, îmbogățindu-le cu cele mai noi cercuiri ale științei și tehnicii, să-și perfecționeze zi de zi metodele pedagogice de predare.

Trebile sporită exigența față de rezultatele la învățatură ale elevilor și studenților. Fără exigență la examene și întrebări slăbește efortul elevilor și scade nivelul învățămîntului. Exigența nu trebuie însă să se transforme în severitate de dragul severității. Dimpotrivă, cadrele didactice au datorita să acorde o atenție părintească copiilor și tineretului studios pentru a căror pregătire poartă o mare răspundere, să se intereseze cu grijă de lipsurile și greutățile lor, să-și sfătuiască, să-și îndrume.

Muncind cu abnegație pentru educarea patriotică a tinerilor, ei trebuie să sădească în sufletul acestora dragostea de muncă, perseverența în învingerea greutăților, conștiința răspunderii față de popor, devotamentul față de patrie și de marea cauză a socialismului. În centrul muncii de educare a tineretului trebuie să stea combaterea hotărîții a rămășițelor moravurilor burgheze — chiulul, lenea, atitudinea necuvințoasă față de profesori, acetate de indisciplina. O mare însemnată are desfășurarea unei muncii de lămurire răbdătoare; plină de atenție și dragoste părintească, în vederea îndrumării elevilor spre acele profesii pentru care au aptitudinile mai mari, și îndeosebi spre diferite sectoare ale activității productive.

Întărirea legăturii dintre școală și familie constituie o sarcină importantă a conducătorilor școlilor și a tuturor cadrelor didactice. În activitatea lor educativă, cadrele didactice trebuie să simtă încrederea și sprijinul organelor de partid și de stat, al tuturor organizațiilor obștești, al părinților, al studenților și elevilor.

Tineretul este nădejdea și viitorul poporului nostru; educarea lui este o sarcină de mare răspundere. Care părinte ar putea fi indiferent față de soarta copilului său? Cu adevărat nici un efort nu este prea greu cînd este vorba de tineret — zlua de mîine a patriei noastre.

Umăr lîngă umăr — profesori, părinți, activiști pe tărîm social, să muncim așa cum ne cere partidul, cu dragoste, entuziasm și pricepere pentru a crește un tineret cu care să ne mîndrim, schimb de nădejde al generației noastre în marea operă de construcție socialistă, de dezvoltare economică și culturală a patriei noastre, de făturire și ridicare a binefăcătorilor și a bunilor oameni ai țării.

(Din „SCINTEIA” nr. 3185)

Inarmarea elevilor cu cunoștințe agrotehnice în atenția cadrelor didactice

Cadrele didactice din raionul Botoșani se preocupă îndeaproape de înarmarea elevilor cu cunoștințe agrotehnice, străduindu-se să îndeplinească în cit mai bune condiții sarcinile care revin școlii din proiectul de Directivă ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii.

Constatarea cadrelor didactice din acest raion a scos la iveală multe realizări ale învățătorilor și profesorilor de științe naturale. Aceștia au căutat să lege conținutul cunoștințelor teoretice de practică, să-i inițieze pe elevi în executarea diferitelor lucrări de îngrijire a plantelor și animalelor.

Astfel, tovarășa Emilia Puiu, învățătoarea clasei I-a de la școala de 7 ani din Bucecea, vînd să-și îndrumaze pe elevii în cunoașterea pomilor fructiferi al toții, să le dezvolte interesul pentru cultivarea pomilor, a vizitat cu ei, la începutul anului școlii, pepiniera din comună. Cu acest prilej, i-a ajutat pe elevi să observe deosebirile dintre diferitele varietăți de fructe. La fiecare elev au primit cîte 2—3 pomiori pe care să-și planteze acasă, în grădinițele lor.

Cadrele didactice de la școala de 4 ani din satul Orășeni-Deal, comuna Cristești, au acordat o deosebită atenție inițierii elevilor în creșterea animalelor. Pentru a-l ajuta să înțeleagă rezultatele de se pot obține prin folosirea metodelor înaintate, învățătorul Dumitru Pascal i-a condus la expoziția regională de animale, unde le-a arătat diferite rase de bovine, ovine și porcine, le-a vorbit despre metodele sovietice înaintate folosite pentru dezvoltarea și îngrășarea acestor animale.

Tovarășa Maria Donica, profesora de științe naturale la școala medie de fete nr. 3 din Botoșani, a organizat cu elevele sale experiențe interesante pentru a le face cunoscute cele 4 condiții necesare dezvoltării plantelor — aer, apă, lumină și căldură, precum și lucrări pentru verificarea puterii de germinare a semințelor diferitelor plante de cultură.

Tovarășul profesor M. Sipoteanu de la școala de 7 ani nr. 2 din orașul Botoșani scoate excursiile drept un mijloc în portan de înarmare a elevilor cu cunoștințe. Astfel, o excursie pe care a organizat-o cu elevele în pădurea Rediu din marginea orașului, i-a dat prilejul să le facă cunoscute numeroase varietăți de arbori cu frunze cazătoare și necazătoare, precum și condițiile de viață ale arborilor și lerburilor de pădure. În timpul excursiei, elevele au colectat plante cu care au îmbogățit colțul naturii vii din școală.

Majoritatea profesorilor de științe naturale din raionul Botoșani caută să antreneze elevii și acum, în timpul iernii, în executarea anumitor lucrări practice care să le dea posibilitatea să aplice cunoștințele însușite în cadrul lecțiilor. Astfel, ei organizează cu elevii claselor V—VII lucrări pentru selecționarea și tratarea semințelor de cereale în vederea însămînțării de primăvară, precum și lucrări de ierovizare.

O experiență bogată în organizarea lucrărilor agricole practice a acumulat școala de 7 ani din comuna Cucorani. Elevii acestei școlii au obținut în anul școlii trecut importante succese în cultura porumbului, pe care i-au semănat în cuburi dispuse în pătrat, în prașii de 4 ori, i-au copilit și i-au aplicat tehnica de înțezare artificială. Lucrînd în felul acesta, elevii au strîns o recoltă bogată de porumb: 4000 kg știuței (3200 kg boabe) la ha. Tovarășul Cristea Dumitru, profesor de științe naturale la școala din Cucorani, vrea să formeze din rîndurile elevilor cadre pricepute în munca agricolă, înarmate cu cunoașterea celor mai înaintate metode agrotehnice. Multi dintre elevii săi manifestă un interes deosebit pentru cunoașterea realizărilor agriculturii sovietice. Ei își îmbogățesc cunoștințele căpătînd la lecțiile de științe naturale și în cadrul cercului tinerilor micruinști, cînd broșuri cu caracter agrotehnic din biblioteca școlii și a cîmînului cultural. Realizările obținute pe parcela experimentală a școlii de 7 ani din Cucorani sînt

bine cunoscute de părinții elevilor. În acest an, va crește simțitor numărul tinerilor muncitori din comună care vor cultiva porumb după exemplul școlii.

Rezultatele frumoase au obținut în înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agrotehnice și cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Roma. Elevii acestei școlii cunosc îndeaproape gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie”, țin o legătură strînsă cu țărani colectivisti și i-au ajutat în munca de strîngere a recoltei. Roadele culesse le-au dat elevilor posibilitatea să se convingă în mod concret de superioritatea muncii în colectiv și după metodele înaintate.

Cu toate rezultatele bune obținute în înarmarea elevilor cu cunoștințe agrotehnice de către majoritatea învățătorilor și a profesorilor de științe naturale din raionul Botoșani, mai există totuși o serie de lipsuri în această privință. Unele cadre didactice subapreciază importanța instructiv-educativă a lucrărilor practice pe parcela experimentală. De exemplu, tovarășii Alexandru Periu, din Rosiori, Felicia Rusu, din Corni, Mihail Popovici din Unțeni și Elena Dumitriu de la Răchii au manifestat dezinteres în munca de organizare a parcelelor experimentale. Tovarășul Ioan Nezeleschi, învățător la școala din comuna Tudora, consideră că elevii claselor I—IV nu trebuie să participe la nici un fel de lucrări agricole practice, pe motiv că sînt prea mici.

Aceste lipsuri arată că secția de învățămînt a raionului are datorita să intensifice munca de control și îndrumare a activității învățătorilor și profesorilor de științe naturale, să acorde un ajutor severent cadrelor insuficient pregătite, să ia măsuri împotriva celor ce nu-și îndeplinesc sarcinile. În același timp, secția de învățămînt trebuie să popularizeze larg experiența înaintată a frunțașilor, astfel încît aceștia să devină un bun al tuturor învățătorilor și profesorilor de științe naturale din raion.

OLIMPIA IACOBESCU

ALEXANDRU ESTE ACUM DISCIPLINAT

Pe Alexandru l-am cunoscut de mult, încă din primele zile ale vieții lui de elev. Un băiat zîl, care răspundea frumos la întrebările învățătoare, lăbrea cartea, dar era în același timp cel mai neastîmpărat din clasă. Cînd a absolvit clasa I-a, Alexandru a fost evident că cel mai bun elev la învățatură. Clasa a II-a a promovat-o deosemena cu mult succes, pentru că el a rămas același elev bun și sîntor la învățatură.

În clasa a III-a însă, actele lui de indisciplina au devenit tot mai numeroase. Jocul „de-a rișca” începuse să-l intereseze mai mult decît învățatură. Dar Alexandru avea o mare dragoste pentru cărțile de povestii. Numai pentru ele era în stare să răpăsească jocul de-a rișca sau hoinăreala pe drum. Din trasta pe care și-o lua cu el cînd mergea la cîmp, s-o arute pe mama lui, nu lipsea niciodată o carte de povestii. La prînz, cînd se odihnea, își arunca ochii pe cartea de care nu uita niciodată.

Alături de dragostea pentru carte se dezvoltă însă tendința lui de a nu se supune normelor de bună purtare. Doi ani de zile nu l-am mai văzut. Mă gîndeam uneori la el, întrebîndu-mă dacă au învoins înclinațiile lui pozitive sau cele negative. Acum citeva săpă-

mini, în trecere prin satul lui, l-am văzut însușit pe Alexandru, elev în clasa a V-a. Am spus de vîrbă mult cu el despre întîmplările din viața lui în acești doi ani. Cele mai vii cele mai dragi amintiri le pășează din anul trecut, cînd era elev în clasa a IV-a și avea învățătoare pe tovarășa Cornelia Popescu. Despre învățatură lui din clasa a IV-a m-a spus multe lucruri frumoase. În convorbirea aceasta eu nu l-am mai recunoscut pe Alexandru. Vesel, vioi, plin de interes pentru ceea ce se întîmpla în jurul lui, era în același timp liniștit și cuvioșnic. Atitudinea lui și cele povestite m-au trezit dorința s-o cunosc pe învățătoarea care a reușit să se apropie atît de mult de el, să-l schimbe.

„Niciodată nu l-am spus lui Alexandru: este cel mai obraznic elev din clasă — mira povestii eu. Am căutat să-l fac să-și dea seama singur de acest lucru. M-am bazat pe tot ceea ce avea bun și valoros acest copil; dragostea pentru cărți, hîrnicia, spiritul gospodăresc, înclinația lui deosebită pentru povestiri. M-am legat mult, încă de la început, de mama lui și, îndrîmînd-o, am mers în pas amîndouă. Acasă și la școală, Alexandru a înțeles aceași încurajare pentru purtare la bună, aceeași dezaprobare pentru greșeli. În același timp, m-a ajutat mult

colectivul clasei. M-am înțeles cu elevii că după fiecare abateră a lui Alexandru să nu stea de vorbă cu el, să nu se joace împreună. Copiii m-au ascultat. Alexandru s-a văzut de multe ori singur, fără nici un prieten alături. În recreații era trist și se simtea stîngherit. Cînd a înțeles odată la lecție, colegii s-au uitat toți deodată la el și Alexandru, după ce a rămas locuit în usă o clipă, n-a mai îndrăznit să pășească spre bancă, ci a ieșit afară.

Cu colectivul împreună, cu mama lui mereu alături, am reușit să-l schimbăm pe Alexandru. Am făcut de multe ori apel la inițiativa lui în organizarea unor activități extrascolare. L-am pus să povestească colegilor săi cele citite în cărți. Clasa a început să-l iubescă din ce în ce mai mult și dragostea lovarășilor săi îi dădea înbold în muncă. În recreații, copiii nu se mai adunau în jurul lui la jocul de rișcă, ci pentru ca să asculte cum povesteste din ultimele cărți citite.”

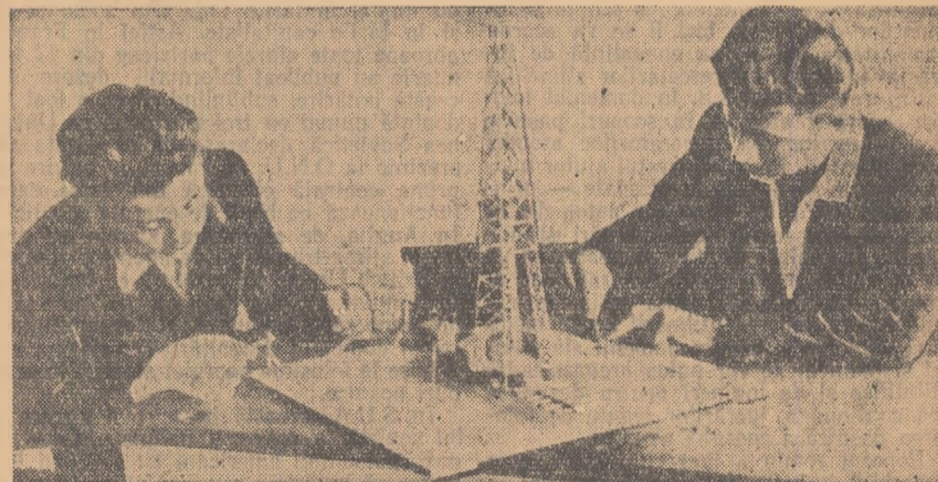
Cazul lui Alexandru m-a făcut să înțeleg încă odată un lucru pe care îl verificasem de mai multe ori: în munca educativă, perseverența și unitatea de vedere și de acțiune a școlii și a familiei, influența pozitivă a colectivului de copii duc cu siguranță la succes.

ALECU CROITORU

PEDAGOGI CONTRIBUIE LA RĂSPINDIREA ȘTIINȚEI ȘI CULTURII

Numeroși învățătorii și profesorii din Lupeni contribuie activ la actiunea de răspîndire a științei și culturii în rîndurile populației muncitoare. Ei țin adeseori conferințe în cadrul lectoratului S.R.S.C., pentru oamenii muncii din instituții și din întreprinderile miniere și de construcții. Astfel, muncitorii și funcționarii din Lupeni au ascultat cu mult interes conferințele ținute în legătură cu extragerea cărbunelui, cu metodele noi pentru mărirea productivității și a productivității muncii. De asemenea, cadrele didactice din Lupeni țin conferințe la postul de radio-amplificare.

E. TETILEANU

Elevii ai Școlii medii tehnice de petrol din Ploiești construind macheta unei sonde

Educatoarele s-au pregătit pentru consfăturile raionale

Întâmpinând consfăturile raionale ale educatoarelor, care se desfășoară în zilele de 22-23 ianuarie 1955, cadrele didactice din instituțiile preșcolare ale Capitalei s-au pregătit intens în vederea unei participări active la dezbaterile problemelor muncii lor.

La consfățuirile se prezintă două referate privitoare la situația grădinițelor de copii din raion, la sarcinile educatoarelor în lichidarea nesilincii de carte și în ridicarea nivelului cultural și maselor, precum și la organizarea regimului de viață al copiilor în instituțiile preșcolare.

Cabinetul pedagogic de pe linia secției de învățământ a Capitalei s-a preocupat îndeaproape de pregătirea consfățuirilor raionale ale educatoarelor. O importanță deosebită a fost acordată de către metoștii cabinetului pregătirii educatoarelor în vederea discutării celui de al doilea punct de pe ordinea de zi a consfățuirilor: organizarea regimului de viață al copiilor în instituțiile preșcolare.

În acest scop, cabinetul a organizat seminarii în cadrul cărora educatoarele din fiecare raion au dezbătut o serie de probleme în legătură cu baza fiziologică a regimului de viață al copiilor în instituțiile preșcolare. Astfel, au fost luate în discuție problemele privitoare la reflexul condiționat, la rolul reflexelor condiționate în formarea stereotipurilor dinamice prin acțiunea repetată și în același timp asupra sistemului nervos al copilului.

Educatoarele au vorbit pe larg la aceste seminarii despre experiența lor în ceea ce privește importanța regimului de viață a copiilor. Astfel, educatoarea D. Iancovici din raionul Tudor Vladimirescu a vorbit despre faptul că o activitate interesantă formează pe scoarta cerebrală a copilului un focar optim de excitație. În momentul când conținutul activității obligatorii nu este interesant, focarul optim de excitație se deplasează și, ca rezultat, atenția copilului se îndreaptă către o altă activitate, datorită formării unui nou focar provocat de un nou excitant mai puternic. Cunoașterea acestui

fapt a îndemnat-o pe tovarăsa Iancovici să prezentească mereu activități interesante și atrăgătoare pentru copii.

Tovarăsa Eliza Leonescu, educatoare la grădinița de pe linia Întreprinderii „Industria Bombacului” din raionul 23 August, a vorbit la seminar despre importanța respectării orei de plimbare zilnică, care fortifică organismul copilului și-i dau posibilitatea să recepționeze impresiile din mediul înconjurător. Nerespectarea timpului pentru plimbări aduce tulburări în sistemul nervos. Copiii devin nedisciplinai, iar organele receptoare nu mai diferențiază suficient impresiile din afară.

Tovarăsa Alexandra Caranica, din raionul Tudor Vladimirescu, a arătat influența unui regim just al vieții copiilor asupra dezvoltării lor intelectuale. Respectarea orei de activități obligatorii, desfășurarea unor activități interesante dezvoltă gândirea, memoria și imaginația copiilor.

Educatorea Matilda Bojin, din raionul Grivița Roșie, a vorbit despre cauzele nevrotizării unor copii, arătând că de multe ori aceste cauze sînt provocate de faptul că în familie și uneori și în instituțiile preșcolare nu se respectă orele de somn necesare copiilor. În aceste cazuri, procesul de inhibiție (somnul) nu acționează suficient asupra sistemului nervos, astfel că lipsa de odihnă duce uneori la un dezechilibru fiziologic.

Tovarăsa Langa Aurelia, directoarea grădiniței de pe linia Întreprinderii „Postăvaria Română” din raionul 23 August, a arătat importanța ordinii și curățeniei ca factori absolut necesari pentru realizarea unui regim just al vieții copiilor.

Seminariile organizate pentru educatoarele de către cabinetul pedagogic al Capitalei au ajutat cadrele didactice din instituțiile preșcolare să se pregătească temeinic pentru lucrările consfățuirilor raionale.

CORNELIA PETRESCU
metodistă la cabinetul pedagogic de pe linia secției de învățământ a Capitalei

Elevii și studenții în examene

Cu prilejul examenelor semestriale, cadrele didactice de la Școala medie tehnică de construcții civile și industriale din București se străduiesc să aprecieze cât mai just cunoștințele pe care și le-au însușit elevii în prima jumătate a anului școlar.

Elevii anului III A dau examen la „Construcții”, disciplina de bază în pregătirea lor ca viitori tehnicieni.

Eleva Adriana Cucu trebuie să vorbească despre criteriile după care se determină forma de mărime a fundațiilor și despre felul cum se trasează clădirile pe teren. În legătură cu primul subiect, ea arată ce fel de forme pot avea fundațiile: fundațiile în trepte, în formă de stîlp, tubulare etc., precum și despre materialele din care se face acestea — lemn sau cărămidă la clădirile de mică importanță, piatră, beton și beton armat la restul clădirilor. În tratarea subiectelor sale, eleva Adriana Cucu folosește cu pricepere cunoștințele de topografie. Timpul seama de răspunsul dat la examen, ca și de activitatea ei în cursul semestrului, conducătorul examenului i-a dat calificativul „bine”.

Temeinic pregătiți la examene s-au prezentat și elevii Dan Cristofor, Lucreția Matei, Afrodita Craiu și alții.

Eleva Afrodita Craiu a primit la examen calificativul „foarte bine”. Ea a explicat cu pricepere ce sînt pilonii, la ce folosesc ei și cum se execută înfigerea lor. Trezind la al doilea subiect, a vorbit despre executarea războaiurilor și, pentru o mai ușoară înțelegere a problemelor, a desenat pe tablă schițe care au ajutat-o în expunere.

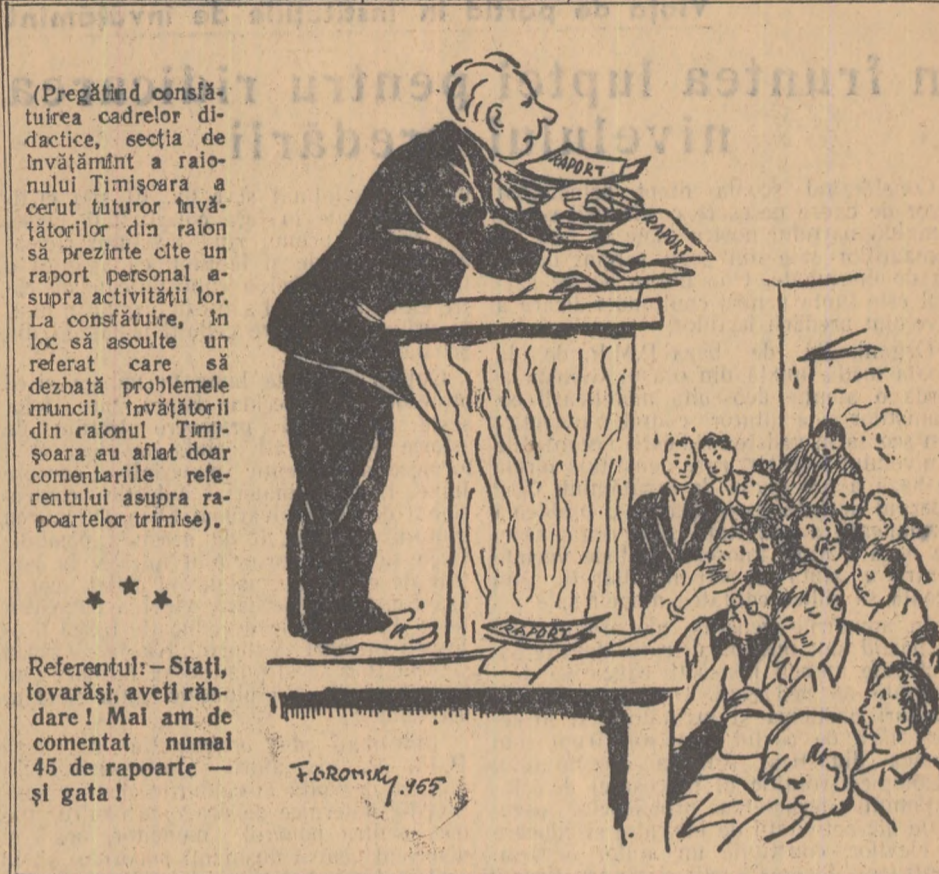
Dacă cei mai mulți dintre elevii anului III A au dat la examen răspunsuri bune și foarte bune, mai sînt totuși unii, cei drept puțini la număr, care au răspuns superficial. Aceștia s-au mulțumit cu o parcurgere netemeinică a materiei, atît în timpul semestrului, cît și în perioada de pregătire a examenului. Așa, de pildă, eleva Maria Ciortan a tratat cu superficialitate cele două subiecte „Cercetarea amplasamentelor în vederea studiilor geotehnice pe teren” și „Cum se calcu-

lează o fundație solicitată de forte orizontale și verticale”. Deși tovarășul profesor i-a pus unele întrebări ajutătoare, ea nu a reușit să dea răspunsuri încheiate. În cel de al II-lea semestru cadrele didactice vor trebui să-i ajute mai mult pe acești elevi pentru a-și însuși cunoștințele de bază, necesare unui bun tehnician.

La Universitatea „V. Babeș” din Cluj, sesiunea de examene a constituit un bun prilej de verificare a cunoștințelor acumulate de către studenții în primul semestru, iar calificativele obținute de aceștia oglindesc aprecierea justă a nivelului pregătirii lor de către profesori. Studenții din grupa 607 anul IV s-au prezentat bine pregătiți la examenul de economie politică. Din 12 studenți examinați, 8 au obținut calificativul „foarte bine”, 3 au obținut calificativul „bine” și unul singur „suficient”.

Studenții anului III, grupa 126 de la Institutul agronomic din Cluj au obținut rezultate bune la examenul de darwinism și genetică. Rînd pe rînd, ei au vorbit despre principiile agrobiologiei sovietice, despre metodele cu ajutorul cărora omul poate dirija creșterea și dezvoltarea plantelor în scopul obținerii unor recolte bogate, despre hibridarea îndepărtată, bozovizarea plantelor, despre metodele de mărire a rezistenței la ger a grîului etc. Studenții I. Aftenie, M. Căcășan și C. Crețu au obținut calificativele „bine” și „foarte bine”. Nu aceleși rezultate au obținut însă studenții din grupa 122, care nu au acordat suficientă atenție acestei discipline. Sase dintre membrii acestei grupe au obținut calificativul „insuficient”.

O bună pregătire a dovedit și studenții anului III de la Facultatea de agricultură cu limba de predare maghiară. Cei mai mulți dintre ei au dat răspunsuri bune la examenul de agricultură generală. Ei au vorbit despre importanța menținerii structurii solului, despre importanța ridicarea fertilității solului, pentru sporirea producției agricole, despre lucrările agrotehnice cu ajutorul cărora poate fi ridicată fertilitatea solului.

Referențul: Stați, tovarăși, aveți răbdare! Mal am de comentat numai 45 de rapoarte — și gata!

(Pregătind consfăturile cadrelor didactice, secția de învățământ a raionului Timișoara a cerut tuturor învățătorilor din raion să prezinte câte un raport personal asupra activității lor. La consfățuire, în loc să asculte un referat care să dezbate problemele muncii, învățătorii din raionul Timișoara au aflat doar comentariile referențului asupra rapoartelor trimise).

Rezultatele controlului obștesc

Acțiunea de control obștesc asupra executării bugetului de asigurări sociale și asupra executării bugetului sindical, desfășurată în instituțiile de învățământ între 10—30 decembrie 1954, a dus la o puternică mobilizare a organelor sindicale în vederea îmbunătățirii asistenței medicale și folosirii juste a sumelor acordate de stat pentru nevoile oamenilor muncii, la stragerea membrilor de sindicat în cunoștința și rezolvarea problemelor legate de munca de asigurări sociale și administrativ-financiară.

În perioada de pregătire a activității comisiilor de asigurări sociale și administrativ-financiare, unele comitete sindicale ale instituțiilor de învățământ din București cum sînt, de exemplu, celea de la Institutul politehnic, Institutul de industrii alimentare, Institutul de petrol și gaze etc., precum și comitetul de instituție de la Academia R.P.R. au făcut cunoscută această acțiune în rândurile membrilor de sindicat prin adunări generale, prin articolele gazetele de școală, prin stațiunile de radio-amplificare, mobilizîndu-i să sezeze comisiile asupra lipsurilor existente și să facă propuneri menite să ducă la îmbunătățirea muncii în acest domeniu.

Rezultatele controlului obștesc au arătat că multe din comitetele sindicale din instituțiile de învățământ din Capitală — de pildă cele de la Universitatea „C. I. Parhon”, de la I.S.E.P. „V. I. Lenin” etc., ca și comitetul de instituție de la Academia R.P.R., au folosit și just și planificat fondurile de asigurări sociale și s-au interesat îndeaproape de sănătatea și condițiile de muncă ale membrilor de sindicat. Astfel, comitetul de instituție de la Academia R.P.R., datorită unei bune activități a comisiilor de asigurări sociale și cunoașterii Instrucțiunilor Consiliului Central al Sindicatelor, a folosit din plin fondurile pentru prevenirea îmbolnăvirilor. Comisia de asigurări sociale de la Academia R.P.R., a dat dovadă de vigilență în muncă, respingînd certificatele nejustificate prezentate de unii salariați. Astfel, comisia de control obștesc a tras la răspundere pe tovarăsa D. Cojocaru care, lipsind nemotivat de serviciu timp

MARIA ENACHE

Vom folosi energia nucleară în economia și știința noastră

Prof. univ. Aurel Popot
director al Secției Căldură din Institutul de Fizică al Academiei R.P.R.

uzinele termoelectrice. Aceste reacții dau în plus izotopi radioactivi, care s-au dovedit a fi mijloace foarte însemnate de vînt în foarte multe ramuri ale științelor naturii cît și elemente de tratament în unele boli grave cum este cancerul.

S-au împlinit 14 ani de cînd omul stăpînește această mare cucerie a minții lui, care-i poate aduce mult mai mult decît i-au adus izvoarele de energie folosite pînă acum. Și totuși, multă vreme, gîndul la energia nucleară ne-a adus numai griji și visuri urte. Aceasta, pentru că o căică de ațătorii la război încearcă să facă din marea energie atomică, din cea mai mare cucerie a omului din secolul nostru, un monopol, pe care să-l folosească pentru a crea mijloace de ucidere în masă.

Știința sovietică a dărimat însă acest monopol pentru că și ea, cu toate secretele care acopereau acest mare izvor de energie, a reușit să descopere și să stăpînească reac-

Cercurile științifice ale studenților

Pentru a da studenților posibilitatea de a-și ridica neconștient pregătirea ideologică și profesională, la Institutul forestier din Orasul Stalin au luat ființă cîteva cercuri științifice. Așa, de exemplu, funcționează cercuri de marxism-leninism, silvicultură, botanică și pedologie.

În cadrul cercului de botanică a fost antrenat un mare număr de studenți. La ședințele cercului se discută teme ca: „Aportul savanților romîni la tezaurul științei universale”, „Observații fenologice în dezvoltarea vegetației”, „Aspecte din flora mondială, sisteme de clasificare de la cele mai rudimentare pînă la cele mai evoluate” etc. Studenții din grupa de fiziologie au făcut cercetări în legătură cu transpirația plantelor lemnoase și cu culturile de plante autotrofe în soluții minerale, pentru a cunoaște simptomele bolilor cauzate de insuficiența elementelor minerale necesare plantelor. Observațiile făcute asupra speciilor de Taxus baccata, Pinus silvestris, Pinus nigra și Pinus strobus au caracter preliminar. Pe baza lor se va trece la studiul transpirației plantelor lemnoase de diferite etape ale vegetației în condițiile teritoriului din jurul Orasului Stalin.

Experiențele efectuate în cadrul cercurilor științifice contribuie mult la aprofundarea cunoștințelor studenților.

LAURA NIȚU

Energia atomică în slujba omului

În cursul anului trecut în Uniunea Sovietică a fost pusă în funcțiune cea dintîi centrală electrică industrială din lume pe bază de energie atomică. U.R.S.S. este țara în care visul îndrăzneț de a face din energia atomică o puternică forță motrică a dezvoltării societății pe cîmii înainte s-a transformat în realitate. S-a dovedit astfel în chipul cel mai limpede că Uniunea Sovietică duce o politică înțeleaptă în vederea slujirii omului, ale civilizației, ale progresului omenirii.

De cînd guvernul sovietic a declarat că, pornind de la marea importanță a folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și cînd sînt contribuie la dezvoltarea colaborării internaționale în acest domeniu, este gata să transmită experiența științifică și tehnică corespunzătoare acumulată în Uniunea Sovietică.

N-au trecut decît cîteva zile de cînd guvernul sovietic a făcut această declarație de urlaș însemnată și și oprimă publică mondială s-a putut convinge încă odată că întodeuna declarațiile guvernului sovietic sînt însoțite de fapte.

Guvernul sovietic a hotărît să acorde unor state prietene, printre care și țara noastră, ajutor tehnic-științific și producție pentru crearea de baze științifice experimentale în vederea dezvoltării cercetărilor în domeniul fizicii nucleare și al folosirii energiei atomice pentru scopuri pașnice.

În acest scop guvernul sovietic a propus R. P. Chineze, R. P. Polone, R. Cehoslovace, R. P. Romînie și R. D. Germane să se acorde ajutor multilateral în ceea ce privește proiectarea, livrarea de utilaj, construirea de generatoare atomice cu o capacitate termică pînă la 5000 kw fiecare și de acceleratori de particule elementare. Se prevede de asemenea să se pună la dispoziția acestor țări cantitățile necesare de materiale dezagregabile pentru generatoare atomice și pentru lucrările de cercetări științifice. În aceasta se ține seama de faptul că țările respective furnizează Uniunii Sovietice materii prime corespunzătoare. Oamenilor de știință și inginerilor din aceste țări li se va acorda posibilitatea de a lua cunoștință de lucrările în domeniul cercetărilor științifice desfășurate în U.R.S.S. în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și de funcționarea generatoarelor atomice experimentale. Pe baza acestui ajutor multilateral, în țările sus menționate — printre care și R.P.R. — se vor putea desfășura pe larg lucrări de cercetări științifice în domeniul fizicii nucleare, se va putea obține cu ajutorul generatoarelor atomice o cantitate suficientă de izotopi radioactivi în vederea utilizării lor în medicină, biologie și în alte domenii ale științei și tehnicii, se vor putea pregăti cadre științifice și de ingineri pentru dezvoltarea continuă a lucrărilor legate de folosirea pașnică a energiei atomice.

Poporul romîn a luat cunoștință că o deosebită bucurie de această hotărîre a

produce o impresie puternică asupra multor țări care pot să se adreseze U.R.S.S. pentru a-l cere ajutor material și tehnic în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Hotărîrea guvernului sovietic constituie o puternică dovadă a politicii consecvente a Uniunii Sovietice în legătură cu folosirea energiei atomice numai în scopuri pașnice. Deși posedă diferite tipuri de arme atomice și cu hidrogen, Uniunea Sovietică militează neconștient pentru punerea în afara legii a oricăror arme de exterminare în masă. Această poziție fermă izvoară din țara de neegalat a statului sovietic, din forța uriașă a Uniunii Sovietice.

Cu totul alta este situația în țările capitaliste. Posibilitățile pe care le deschide folosirea în scopuri pașnice a energiei atomice îi înspăimîntă pe maniacii atomici din S.U.A. și din țările înhăimate la carul politicii lor agresive. Însăpăimîntați de pierderea profiturilor, aceștia plănuiesc cu cinism aruncarea lumii într-un maelstrom atomic distrugător. Astfel, generali de leagăn ai lui Grosmar, Montgomery și alții dăscălesc și conștient despre planurile monstruoase de folosire a armei atomice pentru exterminarea în masă a populației.

N-ar strica însă dacă feldmaresalul Montgomery s-ar gîndi, de pildă, ce ar deveni Insulele Britanice, dacă asupra lor ar cădea chiar numai cîteva bombe atomice. Iată însăși părerea unui englez — deputatul laburist Crossman — în această privință: „Dacă războiul atomic va izbucni, există în lume numai o singură țară care va fi distrusă în cursul primei ore 24 de ore. Este țara situată pe aceste insule (Insulele Britanice, n.r.) cu o populație densă, care numără 50.000.000 de locuitori”. Ingrișorarea d-lui Crossman în legătură cu soarta Angliei în cazul unui război atomic este pe deplin justificată.

La soarta țării lor ar trebui să se gîndească mai serios poliicienii din occident care urzesc planul monstruos de a întemeia strategia militară a bloodui Atlanticului de Nord pe utilizarea armei nucleare.

Se știe însă că popoarele din țările apusene nu sînt de acord cu politica cercurilor agresive. Oamenii muncii din toate țările sînt interesați în interzicerea armei atomice și în înlăturarea primei războiului atomic.

Lucrările sesiunii țîrguite a Biroului Consiliului Mondial al Păcii arată cu o deosebită forță că popoarele sînt hotărîte să zădărnicească planurile ațătorilor război atomice. Toți oamenii cinstiți sînt vital interesați ca energia atomică să fie folosită în scopuri pașnice.

Poporul nostru privește plin de încredere în viitor, deoarece, cu ajutorul de nepretuit al Uniunii Sovietice, țara noastră este printre primele care se vor bucura de marile beneficii ale folosirii energiei atomice în scopuri pașnice în interesul păcii și progresului.

Informații

Societatea de științe matematice și fizice din R.P.R. anunță linerea unui ciclu de prelegeri cu tema „Bazele geometriei și geometria lui Lobacevski”.

Conferințele vor fi ținute de conf. univ. E. Toth și conf. univ. A. Saichin, începînd din 23 ianuarie 1955, în fiecare duminică la ora 11.30 în amfiteatrul de la etajul III, la rectoratul Universității „C. I. Parhon”.

Cicluul începe cu conferința „Concepția axiomatică asupra geometriei”, care va fi ținută de tov. A. Saichin.

Înminarea diplomelor pentru premiile din Capitală și regiunea București la Olimpiada de anul 1954 a tinerilor matematicieni va avea loc duminică 23 ianuarie, orele 11, la Palatul pionierilor, în sala de lectură. Sînt invitați premiații la Olimpiadă, precum și toți elevii care doresc să participe la festivitate.

La Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățământ din București, Bulevardul 6 Martie nr. 32, s-a organizat în cadrul activității corului un program săptămînal de consultații în legătură cu cîntecele ce se preda în clasele I-IV. Aceste consultații au loc în zilele de luni și joi, orele 18,30 sub conducerea tov. prof. N. Oancea.

Învățătorii și învățătoarele din Capitală sînt invitați să participe la aceste consultații în număr cît mai mare.

Un aspect din interiorul frumoasei clădiri a Politehnicii din Varșovia.

Note bibliografice

M. Gorki: „9 IANUARIE”

În Editura Cartea Rusă a apărut, cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la revoluția burghezo-democratică rusă din 1905, schița lui Maxim Gorki intitulată „9 IANUARIE”.

Marele scriitor înfățișează, cu o forță de evocare impresionantă, tragicele evenimente din „Duminică singeroasă” din iarna anului 1905.

O parte din muncitorii din Petersburg, la propunerea agentului provocator papa Gapon, organizează pentru ziua de 9 ianuarie o mare manifestație pașnică. În piața Palatului de lărmă. În naivitatea lor, ei cred că vor reuși să-i vadă pe țar, să-l vorbească despre suferințele pe care le îndură și pe care nu le mai pot suporta. Ei speră atât de mult de la această încercare, încît nu vor să-și ține seama de nici un fel de argumente contrare intențiilor lor. Degeaba se străduiesc bolșevicii să le deschidă ochii. Ei sînt excluși încredințați că țarul, sînd de vorbă nemulțumit cu ei, li va ajuta.

Și astfel, în dimineața zilei de 9 ianuarie, o mare de oameni se îndreaptă spre Piața palatului, în liniște, purtînd purpuri bisericești și porțele ale țarului Nicolae al II-lea.

Mulțimea este însă primită cu gloanțe și lovituri de sabie. Odoasa însenare a țarismului reușește din plin. Străzile sînt inundate în sîngele muncitorilor, mii și mii de oameni sînt ucși sau răniți.

Dar urmările acestui masacru sînt altele decît cele așteptate de călăii ce l-au organizat.

În loc să se sperie, să-și plece și mai adînc capul, muncitorii pornesc alături de bolșevici la lupta revoluționară, singura care poate să le schimbe soarta.

Așa a început revoluția burghezo-democratică din 1905, în Rusia. Așa a fost distrusă pentru totdeauna încrederea poporului în țar, așa s-a spulberat mișul despre bunătața lui.

Pînă de o mare forță sugestivă, străbătută de un intens dramatism, schița „9 IANUARIE” a lui Maxim Gorki cutremură pe cititori prin adevărul faptelor descrise. Maxim Gorki a dat, în schița „9 IANUARIE”, un adevărat document literar al acelei cumplite zile din istoria poporului său.

Analele Romîno-Sovietice

Seria Pedagogie-Psihologie, nr. 4, 1954

Revista cuprinde un material variat, deosebit de interesant pentru cadrele de specialitate.

Rubrica Teoria și practica educației sovietice în ajutorul învățămîntului din țara noastră cuprinde articolele „Învățămîntul politehnic în școala medie” de A. I. Rișkin și „Despre activitatea cercurilor științifice studențești de pedagogie” de Z. A. Keilina.

Articolul lui P. S. Kupalov, „Învățătura despre tipurile de activitate nevoasă superioară la animale”, aduce o serie de precizări cu privire la tipurile de activitate nevoasă superioară la animale.

Al doilea articol de psihologie este cel al lui P. I. Zinchenko, „Despre formarea memorării involuntare și a celei voluntare”.

La rubrica Succesele învățămîntului în țările de democrație populară se publică articolele lui K. N. Gonciarov, „Învățămîntul public în Republica Cehoslovacă”, în care se arată situația învățămîntului în trecut și lupta poporului cehoslovac pentru realizarea unui învățămînt public pe baze noi.

Revista cuprinde două articole care dezvăluie caracterul reacțiilor al psihologiei burgheze și al pedagogiei burgheze. În articolul „Trăsăturile fundamentale ale psihologiei reacționare contemporane” N. S. Manusurov trece în revistă cele mai cunoscute teorii psihologice burgheze, scofină în evidență trăsăturile lor caracteristice, legătura lor istoricește formală, cu teologia și religia, faptul că ele constituie arme ale imperialismului împotriva intereselor omenirii muncitoare, subiectivismul, înțelegerea individualistă a personalității, conceperea psihicului în afara influențelor sociale, în afara producției sociale.

În articolul intitulat „Ofensiva reacțiunilor împotriva școlii franceze și rezistența forțelor democratice”, E. S. Livșin arată cauzele care determină situația precară a învățămîntului din Franța.

Rubrica Critică și bibliografie cuprinde articolele: „Trecerea în revistă a literaturii apărute în Editura Academiei de Științe pedagogice a R.S.F.S.R. în anul 1953”, de V. M. Trostnikov și „Analele științifice ale Institutului pedagogic, apărute în 1952-1953”, de M. V. Starikov, articole care ne dau o privire de ansamblu asupra literaturii pedagogice apărute în ultimii doi ani.